

1972 மார்ச் 29]

[திரு. சோ. அழகர் அம்]

காரிகள் மகசூல் வராத நேரத்தில், முக்கால்வாசியிருக்கும்போது சென் டால் நட்டு பணத்தைக் கட்டிவிட்டுத்தான் காட்டில் இறங்க வேண்டும், பின்னர்தான் மகசூல் எடுக்கவேண்டும், பணத்தைக் கட்டிவிட்டுத்தான் தண்ணீர் இறைக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னால் அது விவசாயி களுக்குப் பெரியதொரு நெருக்கடியான நிலையை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இதை நிறுத்திச் சொல்லி அவரவர்கள் சக்திக்குத் தக்கபடி வசூல் செய்யக்கூடிய முறை யில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடன் சம்பந்தமாக நிவாரண நடவடிக்கைகளுக்கூட கொண்டு வருவதாக அமைச் சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். நாலேந்து ஆண்டுகளாக உரத்திற்காகக் கடன் வாங்கி உரங்கள் வாங்கிப்போடும் மழை இல்லாததால் எல்லாம் கெட்டுவிட்டன. கடன் வாங்கி கிணறுகள் வெட்டியும் கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே எவை எவை எல்லாம் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும். எவை எவையில் எப்படி வசூலிக்கவேண் டும் என்பதையெல்லாம் நன்கு பரிசீலித்து வசூல் செய்ய நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதுடன், இந்தக் கெடுபிடி நடவடிக்கைகளை உடனடியாக நிறுத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக மின் இணைப்பைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில யிடங்களில் மின் இணைப்பைத் திடீரென்று துண்டித்துவிட்டு இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில், 1965 ம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரை தொடர்ந்து மின் இணைப்புக் கட்டணம் கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குக்கூட, பம்புசெட் ரூமில் லைட் எரிந்தது என்று சொல்லி, ஒவ்வொரு விவசாயியும் அபராத மாக ரூ. 100, ரூ. 200 கட்டவேண்டுமென்று சொல்லி, மின் இணைப்பைத் துண்டித்து இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியைப்பெருக்கு வதற்காகப் பல்வேறு வசதிகளை நாம் செய்து தருகிறோம். அவர்கள் இப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில், அதற்கு இடைஞ்சலாக இந்தமாதிரிக் காரியங்களில் ஈடுபடுவது உடனடியாகத் தடுத்தி நிறுத்தப்படவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். கணேசன்:—பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் அவைமுன் வைக்கப் பட்டுள்ள துணை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். மானியம் எண் 9-ஏ என்ற பிரிவில் ஹிந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் நிர்வாகத்திற்காக, நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு அறநிலையத் துறையிலே நிர்வாகத்திற்கு உட்படாது இருக்கும் பல்வேறு அறக் கட்டளைகளை அந்த நிறுவனத்தின் கீழ்க் கொண்டுவருவது கூடுதல் பணியாளர்களை நியமிப்பதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறது என்ற கருத்து அதிலே அடங்கியிருக்கிறது. நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு இப்படி அதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரிகள் கடந்த ஒரு ஆண்டு காலத்தில் சர்வே செய்து ஏறத்தாழ 1,59,322,27

[திரு. எஸ். கணேசன்]

[1972 மார்ச் 29]

ஏக்கர் நிலங்களைக் கையகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த இந்து சமய அறக்கட்டளையின் அதிகாரத்திற்கு உட்படாமல் ஏறத்தாழ 32,450 சமய நிறுவனங்களும் இந்த அறநிலைய நிர்வாகத்தின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தத் துறையில் ஏற்கெனவே மலிந்து கிடந்த ஊழல்களை நீக்குவதற்கும், கோவில்களைப் புதுப்பிப்பதற்கும், பல்வேறு வகையான சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதற்கும் நம்முடைய அரசு துரித நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கான வகையில் டி. ஆர். ஓ., மாவட்டக் கோட்டாட்சித் தலைவர், அளவிலும் பல்வேறு பணியாளர்களை அரசு நியமிக்க இருப்பதாக விளக்கம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஹிந்து சமய அறக்கட்டளையின் நேரடி நிர்வாகத்தின்கீழ் பல்வேறு மடாலயங்கள் இன்று நல்ல நிர்வாகத்தின் அடிப்படையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கும் இந்த நேரத்தில் இன்னும் 187 மடங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. திருவாவடுதுறை, தருமபுரம் போன்ற மடங்கள் இன்னும் ஒரு தனி அரசாங்கத்தை அங்கே நடத்திக் கொண்டு இருப்பதை நாம் மறந்து விடமுடியாது. இன்று சமய நிறுவனங்கள் ஆகட்டும், மற்ற பொது நிறுவனங்கள் ஆகட்டும், அனைத்தும் ஏழைகளுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கும் ஒரு அரசு இந்த அரசு என்பதை யாரும் மறந்து விட முடியாது. இருந்தாலும் மாயூரம் பகுதியில் என்னைப் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த மடாலயங்களின் தலையீட்டால் ஏழைகளுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு பொதுக் காரியத்திற்காக, ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்பதற்காக, பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக என்று முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள எல்லா நிலங்களையும், பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை இன்றையதினம் இந்த தருமபுரம், திருவாவடுதுறை மடாலயங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால் என்னுடைய சொந்தக் கிராமத்தில் இருக்கும் அவ்வளவு நிலங்களையும், குடியிருப்பு மனைகளையும் அந்த மடங்களுக்கே சொந்தமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நான் அந்த ஊரில் இருக்கும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவன் என்ற முறையில் வேறு பிரச்னைகளும் எனக்கிருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள ஏழை ஆதி திராவிட மக்களுக்குக் குடியிருப்பு வீடு மனைகள் கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்காகக் கோவில் நிலங்கள் சிலவற்றைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, ஆணையருக்கு மனு செய்து, அதன் தொடர்பாக அங்கேயிருக்கும் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து, அந்த மக்களுக்கு அந்த மனைகளை வழங்க வேண்டுமென்று நான் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், நான் எந்த இடத்தை அந்த ஏழைமக்களுக்கு, ஆதி திராவிடமக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்தேனோ, அதே இடத்தில் அந்த மடாலயத்தினர் கோவில் குருக்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரப்போகிறோம் என்று சொல்லி திடீரென்று கட்டடங்கள் கட்டும்

1972 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். கணேசன்]

முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

இதன் தொடர்பாக அந்த அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்போது, அதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்போது, அவர்கள் ஆணையரிடத்தில் அனுமதி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆணையரை இது பற்றிக் கேட்ட நேரத்தில் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஆணை எதுவும் பிறப்பிக்க வில்லை என்று சொல்கிறார்கள். வேறு புறம்போக்கு நிலம் அந்தப் பகுதியில் இல்லாத காரணத்தால்தான் அந்த இடத்தை தேர்ந்தெடுத்தோம். இதன் தொடர்பாக அங்கேயிருக்கும் சந்நிதானத்தைச் சந்திக்க வேண்டுமென்றால் கூட, என்னைப் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் சந்திக்க வேண்டுமென்றால்கூட, திரு. கிட்டப்பா, சம்பத் போன்றவர்கள் அங்கேயிருக்கும் சந்நிதானத்தைச் சந்திக்க வேண்டுமென்றால்கூட, இடையிலே இருப்பவர்கள் தடையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு, பல்வேறு துறைகளில் மக்கள் தொடர்பு அதிகாரி என்று நியமித்து இருக்கிறார்கள். இங்கே செக்ரடேரியட்டில்கூட ஒரு மக்கள் தொடர்பு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அது மாதிரி ஒரு மக்கள் தொடர்பு அதிகாரியை இந்த மடாலயங்களில் அறநிலைய இலாகா நிபமிக்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ஏழை மக்களுக்கும், அந்த மடாலயங்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் வகையில் இந்த அதிகாரிகள் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய அறநிலையத்துறை அமைச்சர் இப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரியை அந்த இலாகாவில் அமைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் இது சம்பந்தமாக தருமபுரத்தைச் சார்ந்த மடாலய அதிபர்களுக்கு அந்த நிலங்கள் ஏழைமக்களுக்குக் குடியிருப்பு மனைகளாக வழங்க இருக்கிறோம் என்று அனுமதி கோரி கடிதம் எழுதியும் கூட, அது மதிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எங்களைப் போன்ற மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒருவித நன்மையும் செய்ய முடியாமல் இந்த மடாதிபதிகள் குறுக்கிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். இது களையப் படவேண்டும் என்று தெரிவித்து இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சற்றேறக்குறைய 116 கோடி ரூபாய்க்கு இந்த மானியக் கோரிக்கை வந்து இருக்கிறது. வரவு செலவுத் திட்டத்திலே 3-ல் ஒரு பங்காக இருக்குமோ என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு பெரிய துணை மானியக் கோரிக்கையை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டசபையின் முன்னே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, கேபிடல் எக்ஸ் பன்டிசர் தான் அதிகம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், கடன்களைத் திருப்பித்தரவேண்டியிருக்கிறது. ரிசர்வ் பாங்கு ஓவர் டிராப்ட் இனிமேல் கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டது. தமிழகம்தான் ஓவர் டிராப்டில் முதலிடம் பெற்று இருந்தது என்ற நிலை பெயர் இனிமேல் ஓவர் டிராப்டைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 29]

நாம் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய பல கடன்கள், பஞ்சநிவாரண வேலைக்காக மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்தக் கடனை வருஷாவருஷம் சிறிது சிறிதாகக் கொடுத்தாலும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். நாம் அதைக் கொஞ்சம் தவணை அதிகரித்துத் தாருங்கள் என்று சொன்னோம், அதை மத்திய அரசாங்கம் அனுமதிக்கவில்லை, ஆகவே நாம் திருப்பித் தரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன்கள் எல்லாவற்றையுமே நாம் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டுமா அல்லது அதிலே சிலவற்றை மானியமாகத்தரமுடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கடன் வாங்கிச் செலவழித்த வேலைகள் பல, சமுதாயத்திற்கு மிகத் தேவையான வேலையாக இருப்பதால் அதை மீண்டும் டெல்லி அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தி, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் போராடி, அவர்களுக்கு இருக்கும் உறுதியை அங்கே காட்டி, அந்தக் கடன்களை ஏதாவது குறைக்க முடியுமா என்று பார்ப்பது மிக மிக அவசியம்.

துணைமானியக் கோரிக்கை என்றால் நாம் எதிர்பாராத செலவுகள், திடீரென்று ஆரம்பமாகும் புதிய திட்டங்களுக்குத்தான் இடம் தர வேண்டும். ஆனால் இந்தத் துணைமானியக் கோரிக்கையைத் துருவிப் பார்த்தபோது, சாதாரண வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டிய பல திட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறபோது, ஏன் அவை துணைமானியக்கோரிக்கையின் கீழ் அனுமதிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

ஹாஸ்பிடலில் பெட் இங்கிரீஸ், கல்லூரியில் பேராசிரியர்கள் நியமனம் ஆகியவை திடீரென்று ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. முன்னாலேயே அந்தந்த துறைகளில் மானியம் வருகிறபோது எவ்வளவு பணம் தேவை என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதற்கு கல்வி மானியம், மருத்துவ மானியம் ஆகியவை வந்திருந்தபோது ஒதுக்கியிருக்கலாம். இப்படி புதிது புதிதாகச் செய்வது வருந்தத்தக்கது. வேலூர் முத்துரங்க முதலியார் அரசினர் கல்லூரியில் பல பாடங்களுக்கு லெக்சரர்கள் பணமாடங்களுக்கு இல்லாமல் இருந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. கல்வி ஆண்டு ஆரம்பம் ஆவதற்கு முன்பே எந்தக் கல்லூரிக்கு எவ்வளவு ஆசிரியர்கள் தேவை என்பதையறிந்து அதற்குத் தகுந்த மாதிரி ஆசிரியர்கள் போடவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் சுணக்கம் காட்டக்கூடாது.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள், முதல்வர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள். ஏற்கெனவே கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இதே சட்டமன்றத்தில் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள், கல்வித்துறையில் அடிக்கடி மாறுதல் இருக்காது என்று. போலீசில் அடிக்கடி மாறுதல் இருந்தால் பரவாயில்லை. ஏனென்றால், ஒரே இடத்தில் அந்த அதிகாரிகளை வைத்தால் விருப்பு, வெறுப்பு ஏற்பட்டு அதனால் ஆபத்து ஏற்படலாம். ஆனால் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அப்படி நிலைமையிலலை. ஆசிரியர்களும்

1972 மார்ச் 29] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மாணவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட அடிக்கடி மாறுதல்களால் ஆசிரியர்கள், மாணவர்களைப்பற்றித் துள்ளமுடியவில்லை. மாணவர்களும் ஆசிரியர்களைப்பற்றித் துள்ளமுடியவில்லை. ஏதேனும் புகார்கள் வருமானால் ஆசிரியர்களை மாற்றலாம். அல்லது மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் சரியாகப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை என்று புகார் செய்தால் மாற்றலாம். ஒன்றுமே இல்லாதபோது அவர்களை மாற்றுவது கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(திரு. செ. கந்தப்பன்—தலைமை.)

அடுத்தபடியாக வரும்பொழுது, அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு ரூ. 15 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டவேண்டும் என்பது மிகவும் அவசியமான பிரச்சினையானது. யாரும் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. அரிசன நல இலாகா அமைச்சர் சட்டமன்றத்தில் சொல்வது வழக்கம். எத்தனையோ ஏக்கர் மனைக்கட்டுகள் இதுவரையில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், இதுவரையில் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். இத்தனை ஏக்கர் நிலங்கள் விவசாயத்திற்கு லாயக்கு இல்லாமலும், வீடுகள் கட்டப்படாமலும் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் இதற்காக ஆர்ஜிதப்படுத்தப்பட்ட நிலங்கள் இன்னும் பயன்படுத்தப்படாமல் தரிசாக இருப்பதைப் பார்க்கும் பொழுது, இந்த அரசாங்கம் இதைப்பற்றி ஒரு தனியான ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். அந்த ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் இந்தக் குறையை எப்படி நீக்குவது என்பதற்கு வழிவகைகள் வகுக்கவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், மனைக்கட்டுகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள வசதி கிடையாது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன் போதாமல் இருக்கிறது. அரிசன நல இலாகா மனைக்கட்டுகளை ஆர்ஜிதம் செய்யும் பொழுதே விவசாயத்திற்கு லாயக்கு உள்ள இடங்களெல்லாம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்ஜிதம் செய்யும் பொழுதே இடையெல்லாம் ஆராயவேண்டும்.

ஏனென்றால் இதில் கோர்ட்டு தலையிடுவதற்கு அதிக அதிகாரம் கிடையாது. ஒன்று மாலாஃபைடி என்று ஏற்படவேண்டும். அல்லது “இட் ஈஸ் நாட் ஃபார் எ பப்ளிக் பர்பஸ்” என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு காரணங்களுக்காகத்தான் நீதிமன்றம் தலையிடுவதற்கு வழி இருக்கிறது. ஏதாவது சொன்னால் “உங்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் இப்படி நடந்திருக்கிறதே” என்று கேட்பார்கள். நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக ஒரு குழு அமைத்து, எங்கெங்கே விளைநிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, விளைநிலங்கள் ரொம்ப தாழ்வாக இருக்கிறது, வீடு கட்ட முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்—என்று பரிசீலனை செய்து விளை நிலங்களாக இருக்கக்கூடிய இடத்தை விட்டுவிட்டு, அதே ஊரில் மேட்டுப் பாங்கான நிலங்களாகப் பார்த்து ஆர்ஜிதம் செய்து, ஹவுஸ் லைட்ஸ் குழு லாயக்காக உள்ள நிலங்களாக என்று

ஆராய்ந்து பார்த்து ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும். பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் ஒன்றும் பயன் படுத்தப்படாமல் இப்படித் தரிசாகக் கிடப்பதற்கு இன்மேலாவது அனுமதிக்கக்கூடாது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள், இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் ஒரு கட்டிவிடவேண்டும், அலாட்மெண்டு செய்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் வீடுகளைக் கட்டிவிடவேண்டும். இல்லையென்றால் குடிசைமாற்று வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டப்பட்டு வாடகை வசூலிப்பதோ அல்லது ஹையர் பர்சேஸ் என்ற முறையிலோ அவர்களிடத்திலிருந்து பணத்தை வாங்குவதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும். பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பயன்படுத்தப்படாமல் விட்டுவைக்கப்படக் கூடாது, பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டுக் காரியம் நடைபெறாமல் இருக்கக் கூடாது. காரியம் நடந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்ற நிலைமைதான். இதை அரசு உடனே கவனிக்கவேண்டும்.

லேபர் டிபார்ட்மெண்டு, தொழிலாளர் இலாகாவுக்கு அடிஷனல் ஸ்டாப், தொழிலாளர் இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் மிகவும் குறைவான எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் எண்ணிக்கையை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்ஆர்கனைஸ்டு லேபர், அதாவது பெட்டிக் கடைகளில் வேலை செய்யக் கூடியவர்கள், மளிகைக் கடைகளில் வேலை செய்யக் கூடியவர்கள், ஆர்கனைஸ்டு லேபர் என்று இல்லாமல் சிறு சிறு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு கிடையாது.

ஷாப்பு அண்டு எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட்ஸ் ஆக்ட் என்றெல்லாம் சட்டம் போடப்பட்டிருந்தாலும், மளிகைக் கடையில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள், பெட்டிக்கடையில் வேலைசெய்யக்கூடியவர்கள் இவர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு இல்லாமல்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சைட்டு லேபர் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டாலும் பல இடங்களில் பச்சிளங் குழந்தைகளை வைத்து வேலை வாங்கக்கூடிய பல ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களைப்பார்த்து நாம் பரிதாபப்பட வேண்டியிருக்கிறது. வேதனைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் அந்தக்குழந்தைக்கு அந்தத் தொழில் இல்லை என்றால், அந்தச் சாப்பாடுகூட கிடைக்காது என்ற சூழ்நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அன்ஆர்கனைஸ்டு லேபருக்கு 8 மணி நேரம் வேலை நேரம் என்பதெல்லாம் கிடையாது. முதலாளிகள் பார்த்து எத்தனை மணி நேரம் வேலை வாங்குகிறார்களோ அத்தனை மணிநேரம் வேலைசெய்ய வேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறது.

லேபர் இன்ஸ்பெக்டர்கள் அங்கெல்லாம் போவதில்லை. இம்மாதிரி அன்ஆர்கனைஸ்டு லேபர், கேட்பாரற்ற தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு இல்லை. பெரிய தொழிற்சாலையாக இருந்தால், டிரேட் யூனியன் இருக்கிறது, போட்டி போட்டுக் கொண்டு தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் வருகிறார்கள், அவர்கள் அந்த தொழிலாளர்களைக் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், இப்படி உதிரியாக இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குத்தக்க பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய

அறிக்கை மீது பொது விவாதம்

1972 மார்ச் 29]

[திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி]

சூழ்நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் நல்ல முறையில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாக்வேர்டு கிளாஸஸ், பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் அரசாங்க வேலைக்கு வருவதாக இருந்தால் 25 வயதுக்குள் வரவேண்டும் என்று லிமிட் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை 30 வயதாக உயர்த்த வேண்டும் என்று கோரிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். காரணம், பின்தங்கிய வகுப்பினர் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு வருவதற்குள் 30 வயது ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே அவர்கள் அதற்கு மேல் அரசாங்க உத்தியோகத்திற்குப் போகமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதில் சற்றுக் கவனம் செலுத்தி, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஃப்ளீட் ஆபரேட்டர்ஸுக்கு ரூ. 57 லட்சம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்தானா என்பதை அரசு கொஞ்சம் சிந்தித்து முடிவு செய்யவேண்டும். காரணம் அவர்கள் பெருத்த பஸ் முதலாளிகள். சிறுமுதலாளிகளாக இருப்பவர்கள், 10 வண்டிகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அவைகளை விற்றுப் பிழைக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தாலும், இவர்களெல்லாம் பெருத்த பஸ் முதலாளிகள். இவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது சமதர்மக் கொள்கைப்படி அவசியம்தானா என்பதை மீண்டும் அரசு யோசிக்கவேண்டும். அதுவும் 25-வது அரசியல் அமைப்புச் சட்ட திருத்தம் வந்தபிறகும் இது தேவையா, இல்லையா என்பதை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆம்னிபஸ்களுக்கு அதிகமான கஷ்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு லீட்டுக்கு ரூ. 30 என்று இருந்ததை இப்பொழுது ஒரு லீட்டுக்கு ரூ. 100 என்று வரியை உயர்த்தியிருக்கிறோம். இரவு நேரத்திலே ஆம்னிபஸ் வழியில் பாசெஞ்சரை ஏற்றக்கூடாது. பஸ்கபாலிடி எவ்வளவோ அந்த அளவுக்கு, 40, 50 பேர்களை பஸ்விலை ஏற்றிக்கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் இறக்கி விடுவதில் தவறு கிடையாது. அம்மாதிரி சென்னையில் பல இடங்களிலிருந்து குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு, மதுரை, திருநெல்வேலி, திருச்சி போன்ற இடங்களுக்கு பஸ்களை விட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவைகளெல்லாம் இன்றைக்கு நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன. அதனால் பல தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். டாக்ஸி குறைக்கவேண்டும். மைசூர், ஆந்திரா மாகாணத்தில் ரூ. 30 பெர் லீட் என்றுதான் வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே ரூ. 100 பெர் லீட் என்று வரி இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் சற்றுக் கவனிக்கவேண்டும்.

காலையில் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறியது போல, வெடரினரி டாக்டர்ஸ், டாக்டர்ஸ், என்ஜினியர்ஸ் இந்த மூன்று பேர்களுக்கும் ஏறக் குறைய ஒரேஅளவு சம்பளம் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் ஒரே அளவு படிப்பு படித்து பட்டம் பெற்று வெளியே வருகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஊதியத்தில் அதிக வித்தியாசம் இருப்பதற்கு நியாய

[திருமதி த.ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 29]

மில்லை. வேண்டுமானால் டாக்டர்களுக்கு மற்றவர்களைக் காட்டிலும் கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கலாம். இந்த மூன்று தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் ஏறக்குறைய ஒரே நிலையில் நல்ல முறையில் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து, செகண்ட் பே கமிஷன் செய்த சிபார்சில் இருக்கக்கூடிய குறையை நீக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரேயொரு வார்த்தை சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். சிலோன் ரீபாட்ரியட்ஸ், அகதிகள் பீச் ஓரத்தில் கடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேறு எங்கேயாவது சென்றால் வியாபாரம் நடப்பதற்கு வழி இல்லாமல் போய்விடும். சிலோன், பர்மா அகதிகளுக்கு வீட்டுப் பிரச்னைகூடத் தீர்க்கப்படவில்லை. நான் முன்னமேயே சொன்னேன். பங்களா தேஷ் அகதிகளுக்கு ஒரு நாளைக்கு நாம் இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கும்போது, இந்த அகதிகளுக்கு மொத்தம் ரூ. 2 கோடி கூட செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அது கேள்விக் குறியாகத் தான் இருக்கிறது. மத்திய அரசோடு போராடி அகதிகளுக்கு அதிகப் பணத்தை வாங்கி அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். நல்லசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இறுதித் துணை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் நான் விவசாயக் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவனாகவால், விவசாயத்தைப் பற்றியும் குறிப்பாக எனது தொகுதியிலுள்ள விவசாயிகளைப்பற்றியும் இன்னும் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை விவசாயிகளைப் பற்றியும் நான் பேசுகிறேன். நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 25 வருஷ காலமாகியும்கூட நாம் எதிர்பார்த்திருக்கக் கூடிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பல இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. மத்தியதரக் குடும்பத்தில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள், தினக் கூலியாக வேலை செய்யக் கூடிய விவசாயிகள் இவர்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. எங்களைப் போன்ற அரசியல்வாதிகள் அந்த திட்டங்கள் வந்தாகவேண்டும், அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று பொதுக்கூட்டங்களில் எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். அம்மாதிரி இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

நாட்டில் விவசாயம்தான் ஒரு பெரிய இருதயம். அந்த இருதயத்திற்குச் சரியான வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். நாட்டிற்குத் தேவையான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்கு இவ்வளவுதான் வேண்டும், இத்தனை கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்று பார்த்து, நிதி வசதி தேடி, 25 வருஷங்களாகியும் நிறைவேற்றப்பட்டு முடிக்கப்படாத திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். நல்லசாமி]

என்னுடைய தொகுதியில் நொய்யாறுத் திட்டம் கிட்டத்தட்ட 15 வருடங்களாகப் பேசப்பட்டு, சர்க்காருடைய கருத்தில் வைத்து, சர்க்காருடைய எண்ணத்திலே இருக்கப்பட்ட ஒரு திட்டம் ஆகும். அந்தச் சிறிய திட்டம் இன்னும் நீண்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை முடிப்பதற்கு முன்னதாக அரசு அதைக் கைவிட்டு விட்டது. இப்பொழுது அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைச் செய்வதற்கான வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், அவசரப்பட வேண்டும். அம்மாதிரி நொய்யாறு—கொள்ளிமலைத் திட்டம் இரண்டையும் ஒன்றாக உருவாக்கி, இரண்டையும் நிறைவேற்றி நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழக அரசு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமையில் இருக்கிற அரசு விவசாயிகளின் அரசு. ஆகவே, எங்களுடைய இந்தக் கோரிக்கை, நீண்ட வருடங்களாகக் கோரப்பட்டு வருகிற கோரிக்கையை இந்த அரசு தீர்த்தாகவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை நீர்ப்பாசனங்களையும் ஒரே முறையாக முடிவெடுத்து அதற்காகத் திட்டமிட்டு எல்லா அபிவிருத்தி வேலைகளையும் இரண்டொரு வருடத்தில் நிறைவேற்ற ஒரு திட்டம் தீட்டியாகவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தாக வேண்டும். நமது டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் இருக்கக் கூடிய இந்த அரசு விவசாய ஆணைத் திட்டங்களை உடனடியாக முடித்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி, இன்றைக்கு விவசாயத்தில் கண்டுமுதல் அதிகமாகக் கண்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு இளைஞர்களெல்லாம் விவசாயம் என்று சொன்னால் அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை, அவர்கள் அதைக் குறைவாக நினைக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி இளைஞர்களை எல்லாம், இப்போது “இளைஞர் அணி” என்று அமைத்து வேலைக் கொடுப்பதுபோல “விவசாய இளைஞர் அணி” என்று அமைத்து, அதன்மூலம் அந்த மாதிரி இளைஞர்களுக்கெல்லாம் விவசாயத்தில் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். அவர்களின் அந்தக் குறைவு மனப் பாண்மையைப் போக்கவேண்டும். அதற்காக நமது சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் இன்றைக்குப் போக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு விவசாயத்தில் நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியில் சாதாரணமாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஒரு ஆண் தினக்கூலியாக ரூ. 6½ பெறுகிறார். ஒரு பெண் ரூ. 4 பெறுகிறார். ஆனால், அதே மாதிரி வேலை செய்கிறவர்கள் பட்டணத்திலோ, செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென்னார்காடு போன்ற இடங்களிலோ தினக்கூலியாக ஒரு ரூபாயோ, அல்லது 12 அணுவோ தான் பெறுகிறார்கள். அந்த அளவுக்குக் கூலியில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. புகலூரில் ஒரு ஏக்கருக்குக் கரும்புப் பயிர் செய்வதின் மூலம் ரூ. 3 ஆயிரம் வரைக் கிடைக்கிறது. குறைந்தது ரூ. 2 ஆயிரமாவது கிடைக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென்னார்காடு போன்ற மாவட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு ஏக்கரில் ரொம்பக் குறைவாகத்தான் கிடைக்கிறது. இந்த மாவட்டங்களில்

[திரு. எஸ். நல்லசாமி]

[1972 மார்ச் 29]

10, 20 ஏக்கர்களில் காணக்கூடிய கண்டுமுதலை, புகலூரில் இரண்டே ஏக்கரில் கண்டுவிடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி இருக்கிறபோது, எங்களைப் போன்ற விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை எல்லாம் ஒன்று கூட்டி ஆலோசனை கேட்டு ஒரு தக்க முடிவு எடுத்தாகவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் செங்கல்பட்டிலும் விவசாயம் செய்து பார்த்திருக்கிறேன். திருச்சி யிலுள்ள கரூரிலும் விவசாயம் செய்து பார்த்திருக்கிறேன். இங்கே உள்ள தினக்கூலியை அங்கே உள்ள தினக் கூலியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அதை மாற்ற என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அரசுக்கு ஆலோசனை கூற ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில், விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்லக் கூடிய மேஸ் திரிகள் இப்போது இருக்கிற எண்ணிக்கை போதாது. அந்த எண்ணிக்கையை இன்னும் அதிகப்படுத்தி, அவர்கள் எல்லா நிலங்களுக்கும் போய்ப் பார்த்து மேலிடத்திற்கு அதைப் பற்றியுள்ள சரியான ரிப்போர்ட்டை உடனுக்குடன் அனுப்பக் கூடிய அளவிற்குச் செய்ய வேண்டும்.

அது தவிர, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூறவும், அவர்களுக்கு மருந்து வகைகளை அவ்வப்போது கொடுக்கவும் இந்த மேஸ்திரிகள் எப்போதும் தயாராக இருக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்க வேண்டும். மருந்து அடிப்பதற்காகக் கருவிகளை இந்த மேஸ்திரிகளின் இன்-சார்ஜிலே எப்போதும் வைத்திருக்கச் செய்ய வேண்டும். இதற்கெல்லாம் இந்த அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி எனக்கு வாய்ப்புத் தந்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மானியத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களில் மத்திய சர்க்காருக்கு மாநில சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய கடன், திருப்பித் தர வேண்டிய கடன் தொகையைப்பற்றி மிக அதிகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இத்தகைய துணை மானியக்கோரிக்கைகளெல்லாம், சாதாரணமாக முன்னேற்றத் திட்டங்கள் வகுக்கப் படும்போது நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகைகளுக்கு அதிகமாக முன்னேற்ற திட்டங்கள் மேலும் மேலும் வளர்ச்சியுறுகின்ற காரணத்தினாலும், எதிர்பாராத சில முன்னேற்றத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பதாலும் இத்தகைய அதிகப் பற்று ஏற்படுவதுண்டு.

ஆனால் நாம் பார்க்கிறோம், மாநில அரசுகள் தங்களுடைய துணை மானியங்களிலே கோருகின்ற, இந்த மேற்கொண்டு கொடுக்க வேண்டிய கடனை, மாநிலங்கள் மத்திய அரசிற்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனைப்பற்றி

1972 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அடிக்கடி குறிப்பிட வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்து வருகிறது. பெறுகின்ற நிதியிலே அதிகமாக நாம் மத்திய அரசிற்குக் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தால், அல்லது கடனை வாங்கித்தான் காரியங்களை நடத்த வேண்டுமென்ற கட்டாயத்தில் இருந்தால் ஒரு மாநிலத்தில் எப்படி வளர்ச்சி ஏற்பட முடியும் என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

குறிப்பாக நாம் பார்க்கிறோம்; ஒரு நாடு மற்ற நாடுகளிலிருந்து கடன் பெற்றால் அல்லது உலக வங்கியிடம் இருந்து கடன் பெற்றால், அல்லது மற்ற நிறுவனங்களிலிருந்தோ, அல்லது சர்வ தேச நிறுவனங்களிலிருந்தோ கடன் பெற்றால் அந்தக் கடன் தொகைகளைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குக் காலவரையறை நீட்டித் தரவேண்டுமென்று வேண்டினால் அவர்கள் கூட மிகவும் பரிவோடு காலவரையறையை நீட்டித் தருகின்ற காட்சியினை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால், இங்கே இந்த துணை மானிய அறிக்கையிலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், மத்திய அரசிற்கு நாம் வேண்டுகோள் விடுத்தோம் —கடன் தொகையை தள்ளிப் போடுங்கள் என்றல்ல; அல்லது கடன் தொகையை விட்டுவிடுங்கள் என்றல்ல; கடன் தொகையைச் செலுத்த வேண்டிய காலத்தை நீட்டித் தாருங்கள் என்று தான் கேட்டோம். ஆனால், அந்தக் காலத்தை நீட்டித் தர மத்திய அரசு இசைவு தரவில்லை. ஆகையினாலே இந்தப் பெரும் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிற தென்ற குறிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பெரும் தொகையை நாம் கட்டுகிறோம் என்றால் நம்முடைய மாநிலத்தில் நாம் திட்டியிருக்கிற முன்னேற்றத் திட்டங்களை நிறுத்த அல்லது தள்ளிப் போட்டுத் தீர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு நாம் ஒரு “ஏஜென்ட்” மாதிரி இங்கே இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசிற்குச் சேர வேண்டிய வரிப் பணத்தை நாம் மக்களிடம் இருந்து வசூலித்து, அதை மத்திய அரசிற்குச் செலுத்தி விட்டு, பின்பு நம்முடைய திட்டங்களுக்காக அவர்களிடம் கையை நீட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய கட்டாயமான நிலை இருக்கிறதென்று சொன்னால், இந்த நிலை நீடிக்க வேண்டுமா என்பதுதான் இன்றைக்கு எல்லோரும் கேட்க வேண்டிய ஒரு கேள்வியாக இருக்கிறது. இந்த கேள்விக்குரிய விடையை நாம் உடனடியாகப் பெற்றாகவேண்டும்.

அண்மையில் கூட நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தலைவர் மனோகரன் அவர்கள் இந்த நிலையை பாராளுமன்றத்திலே நல்ல முறையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசுகள் திட்டம் தீட்டுகின்ற நிலையில், போதிய அதிகாரங்கள், ஒரு மாநிலம் மாநிலமாக இயங்கக் கூடிய அளவிற்கு அதிகாரங்கள் தரப்படாத காரணத்தால், இன்றைக்கு அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரங்களுக்குச் சரியான விளக்கம் தரப்படாத காரணத்தால், அல்லது அந்த அதிகாரங்களை மத்திய அரசு எப்படி பயன்படுத்த வேண்டுமோ அப்படிப் பயன்படுத்தாத காரணத்தால், மத்திய அரசு அதையெல்லாம் திசை திருப்பிப் பொருள் கொள்கிற காரணத்தால் இன்றைக்கு மாநில

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1972 மார்ச் 29]

அரசுகள் எந்தக் காரியங்களையும் செய்ய முடியாத நிலையிலிருக்கின்றன வென்பதைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு கூட கேராளாவில் பேசிய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஏ. கே. போபாலன் அவர்கள்கூட தி.மு.க.-வின, தமிழகத்தில் இருக்கிற இந்தக் கட்சியின் கோரிக்கையை, மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நியாயமானது என்று கூறியிருக்கிறார். அந்தக் கோரிக்கையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார். பிரிவினை அல்ல, பிரிவினை விடுத்து மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்றும், அதற்காக நாங்கள் எங்களுடைய ஆதரவை அவர்களுக்குத் தர எப்போதும் தயாராக இருக்கிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

எல்லா மாநிலங்களிலும் இருக்கின்ற அரசுகளுக்கும் இந்த எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் யார் பூனைக்கு மணி கட்டுவது என்ற முறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இன்று காங்கிரஸ் கட்சி ஆள்கின்ற மாநிலமாக இருந்தாலும்கூட, அல்லது வேறு கட்சிகள் ஆள்கின்ற மாநிலமாக இருந்தாலும்கூட இதே கருத்தை நெஞ்சத்திலே இறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; வெளியே சொல்லத் தயங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வெளியே சொல்லுகின்ற தைரியம், அந்த உரிமையைக் கேட்கக்கூடிய தைரியம் ஒரு சிலருக்குத்தான் இருக்க முடியும். அந்தப் பக்குவம் ஒரு சிலருக்குத்தான் இருக்கும். அந்தப் பக்குவத்தை நாம் பெற்றதால்தான், அதை நாம் கேட்கிறோம். அதைக் கேட்பதற்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதனால் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் மட்டுமே அந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்த வேண்டும் என்றல்ல. எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள்கூட இந்தக் கோரிக்கைக்கு ஆக்கம் தரக்கூடிய வகையிலே உரிமைக் குரலை எழுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அவர்களுக்கெல்லாம் நேரத்தை அதிகமாக்கிக் கொடுக்கிறீர்கள். நாங்கள் கேட்டால் கொடுக்கப்படுவதில்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : எதையாவது சொல்லி, என்னுடைய பேச்சுக்குத் தடை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) இப்படிப்பட்ட குறுக்கீடுகளில் நேரத்தை வீணாக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம்.ஏ. லத்தீப் : ஒருவேளை இன்று தி.மு.க. ஆட்சி செய்வதால் நாம் ஏன் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் நினைக்கக்கூடும். தி.மு.க. தான் தொடர்ந்து ஆளப்போகிறது; நாம் எங்கே ஆளப்போகிறோம்; அதனால் நாம் ஆதரவு தரக்கூடாது என்று நினைக்க வேண்டாம். இதுமா நிலத்திற்குக்

1972 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

கிடைக்கின்ற அதிகாரமேதவிர, தி.மு.க.வுக்கு கிடைக்கின்ற அதிகாரமல்ல. தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைக்கின்றது என்ற எண்ணத்தோடு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும்.

THIRUMATHI T.N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of clarification. Just now I have stated that the Government must try to get the Central loans reduced. So the hon. Member need upon that point. . . .

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN): So the hon. the Lady Member is also supporting the demand. Let the hon. Member continue his speech.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, அம்மையார் அவர்களிடம் நானும் ஒரு கிளாரிஃபிக்கேசன் கேட்கலாமா என்று தங்கள்மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்தக் கடன் தொகை கட்டவேண்டிய காலத்தை நீட்டிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மிகக் மகிழ்ச்சி. அதே நேரத்தில் இந்தக் கடன் தொகையைக் கட்டவேண்டியது கட்டாயமாக இருக்கிறது. அதனால் மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு கடன் படுகிற கட்டாயம் இருக்கிறது. அந்தக் கட்டாயத்தை நீக்குவதற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்கிறோம்; தமிழக மக்கள் கேட்கிறார்கள். அதற்கு ஆதரவு தாரங்கள் என்றுதான் மதிப்பிற் குரிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுக்கு இதைச் சொல்லிவிட்டு, தலைவரவர்களே, நான் என்னுடையத் தொகுதியைப்பற்றி இரண்டு மூன்று காரியங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடையத் தொகுதியைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லாவிட்டால் அவர்கள் “இவன் எதை எதையோ பேசுகிறான், நம்மைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை” என்று குறைப்பட்டுக்கொள்வார்கள். திரும்பத் திரும்பச் சில காரியங்களைச் சொன்னால்தான் அதை பரிவோடு கவனிக்கின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்ற எண்ணத்தினால் ஒரிரண்டு கோரிக்கைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வாணியம்படியில் பாலாற்றின் மேல் ஒரு பாலத்தைக் கட்டவேண்டுமென்று அன்று முதல் இன்றுவரை எங்களால் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பல்லாண்டுக் காலமாக அந்தக் கோரிக்கை அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அந்த திட்டம் இன்று வரையில் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய தமிழக அரசு அண்மையிலே நாங்கள் விடுத்த கோரிக்கையை பரிவோடு கவனித்து, அங்கே இருக்கின்ற எஞ்சினியர்களை எல்லாம் அனுப்பி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களையும் அனுப்பி ஆய்வு செய்து வாருங்கள் என்று சொன்னது. அவர்கள் ஆய்வு செய்து, அந்தப் பாலம் கட்ட வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று பரிந்துரை செய்து இருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும் என்ற திங்கள் 14-ந்தேதி பாலாற்றிலே வந்து பார்த்து, “இந்த இடத்தில் பாலம் கட்டியே ஆக வேண்டும்; அந்தப் பாலம் இல்லாததால் லட்சக்கணக்கான

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1972 மார்ச் 29]

கிராம மக்கள் வெளி உலகத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அந்தப் பரிவுரையை இந்த அரசு பரிவோடு கவனித்து, உடனடியாக, அடுத்த ஆண்டே, ஏன் அடுத்த திங்களிலேயே பூர்வாங்க வேலைகளைத் தொடங்க வேண்டுமென்று அரசை பணவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வாணியம்பாடியில் ஒரு முனிசிபாலிட்டி மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அந்த மருத்துவ மனையை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, 60,000 ரூபாயும் அந்த முனிசிபாலிட்டி அரசாங்கத்திற்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அதற்குத் தீர்மானம் கூட நிறைவேற்றியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த மருத்துவ மனையை உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டு, அரசு நடத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வேண்டு கோளோடு, நான் வழக்கமாகப் பாடும் ஒரு பல்லவியையும் பாடிவிட வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அதுதான் உருது மொழி பேசுகின்ற முஸ்லீம்கள் பற்றிய பல்லவி.

அண்மையில் பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் பேசும் போது இந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கையிலிருந்து உருது பேசுகின்ற முஸ்லீம்கள் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை அந்தக் குழுவின் அறிக்கையிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இருக்கின்ற அவர்களையும் பின் தங்கிய வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லப்பைகள் பின் தங்கிய இனத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இஸ்லாமியத் தத்துவத்தின்படி முஸ்லீம்களில் லப்பைகள் என்றும், மற்றவர்கள் என்றும் பாகுபாடு கிடையாது; பாகுபாடு செய்வது விரோதமானது. அந்தப் பாவமான, விரோதமான காரியத்தை நாம் செய்யலாமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, உடனடியாக “பிக்ஷ் சியஸ் டிவிஷன் அமங் தி முஸ்லீம்ஸ்”—முஸ்லீம்களிடையே பாகுபாடு காட்டாமல், அன்று எப்படி இருந்ததோ அதேபோல், பிரிட்டிஷார் ஆட்சிக் காலத்தில் எப்படி இருந்ததோ அதேபோல், எல்லா முஸ்லீம்களும் பின் தங்கிய வகுப்பினராக ஆக்கப்படுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதுகுறித்து இதற்கு முன்னால் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதி தந்தார்கள். அதை இன்றும் தந்து என்னுடைய இந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டு (மணியடிக்கப் பட்டது) என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்): கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அளிக்கப்பட்டதைவிட அதிக நேரம் அளித்திருப்பது ஆறுதல் அளிக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களுக்குக் காட்டிய கருணையை எனக்கும் கொஞ்சம் காட்டவேண்டுமென்று முதலிலேயே கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்திலே முதல்

1972 மார்ச் 29]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

தடவையாக இன்றுதான் நான் பேசுகிறேன். இந்த முன்னுரையோடு இந்தத் துணை பட்ஜெட்டைப்பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக இந்த துணை மானியக் கோரிக்கை கிட்டத்தட்ட 116 கோடி ரூபாய்க்கு வருகிறது. அதாவது நம்முடைய சாதாரண பட்ஜெட்டில் நான்கில் ஒரு பங்காக வருகிறது. இந்தமாதிரி வந்திருக்கக் கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கையின் விவாதம் ஒரு சில மணி நேரத்தில் முடிய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஒரு சில மணி நேரத்தில் இவ்வளவு பெரிய தொகைக்கான மானியக் கோரிக்கைபற்றி விவாதித்து முடிவு செய்கின்ற நிலைமை வரக்கூடாது. இனிமேல் அப்படி வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதலிலே என்னுடையத் தொகுதியைப்பற்றிச் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி, கதைகளிலே வருகின்ற “சின்ட்ரெல்லா” போன்று இருக்கிறது. தண்ணீருக்கு அங்கே மிகவும் கஷ்டம். தண்ணீர் என்றால், குடிதண்ணீரும் இல்லை; பாசனத்திற்கும் தண்ணீர் இல்லை. பாண்டியாறு—புன்னம்புழாத் திட்டம் வரும் என்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். அந்தத் திட்டமும் இனி வராதோ என்று கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அண்மைக் காலமாக கேரள அரசின் அமைச்சர்கள் பேசுகின்ற பேச்சைப் பார்த்தால் அப்படித் தெரிகிறது.

குடிநீரைப் பொறுத்தவரை நெல்லித்துறைத் திட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்குவதாக அரசு உறுதி கூறியது. இதற்கான முயற்சியும் எடுக்கப் பட்டதாக அறிகிறேன். ஆனால் அது எந்த வகையிலும் செயல்படவில்லை. அந்தத் திட்டம் உடனடியாக நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சொன்னால் கோவை, பல்லடம், அவிநாசி தாலுக்கா மக்களுக்குக் குடி தண்ணீருக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிடும். சிறுவானித் திட்டத்தில் இரண்டாவது கட்டுத் திட்டம் உடனடியாக ஏற்படுவதற்கான வழியில்லை. ஆகவே நெல்லித் துறை திட்டம்தான் கதிமோட்சத் திட்டமாகும். வாட்டர் போர்டு சேர்மன் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். உடனடியாக இந்தத் திட்டத்திற்கு இவ்வாண்டே இரண்டு கோடியோ, மூன்று கோடியோ ஒதுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்த்தேன். துணைமானிய பட்ஜெட்டிலும் எதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை. எனக்கு ஏமாற்றமாக இருக்கிறது. உடனடியாக அந்தத் திட்ட ஆரம்பச் செலவுகளுக்காவது பணம் ஒதுக்கி அதை எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் வீட்டு வசதிக்கு டோகன் ஆகத்தான் நிதி ஒதுக்குகிறார்கள். நானும் பார்க்கிறேன். ஆண்டு தோறும் வீட்டுவசதிக்குச் செலவிடப்படுகிற தொகை குறைகிறது. ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தில் நாற்பது வீடு ஐம்பது வீடு என்று தான் கட்டுகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்திற்கு முன்னுரிமை அளித்து நல்ல முறையில் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித்தரும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், சப்லிடைஸ்டு

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1972 மார்ச் 29]

ஹவுசிங் ஸ்கீமில் ஆண்டுக்கணக்காக வீடுகளுக்கு வாடகை கட்டி வந்தும் கூட இன்னும் அந்த வீடுகள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படவில்லை. அவற்றை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கித் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. அந்தப் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து இன்னொன்று, திருச்சியில் நடைபெற்ற ஸ்டேட் லேபர் அட்வைசரி போர்டு கூட்டத்தில் கோவை போன்ற இடங்களில் உள்ள லேபர் ஆபிசர்களுக்கு நடமாட்டத்திற்கு ஜீப் வழங்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்தது. அமைச்சர் அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அதற்கான ஏற்பாட்டை இந்த பட்ஜெட்டில் காணவில்லை.

அந்தக் கூட்டத்தில் இரண்டாவது கோரிக்கையாகக் கோவையில் உள்ள அரசாங்க ஆபீஸ்களை எல்லாம் ஒரு கூட்டத்தில் ஏற்படுத்தினால் தொழிலாளர், நிர்வாகத்தினர் இருதரப்பினருக்கும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதையும் பரிசீலிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழிலைப் பொறுத்தவரை தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்திற்கு ஒரு ஆலோசனைக் குழு நியமித்திருக்கிறார்கள். அதில் நானும் உறுப்பினன். 1970, நவம்பர் 6-ந் தேதி ஒரு கூட்டம் நடந்தது. அதற்குப் பிறகு 1½ ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. வேறு அடுத்த கூட்டமே நடைபெறவில்லை. நானும் அதைக் கூட்டச்செய்வதற்கு எத்தனையோ முயற்சிகளைச் செய்துவிட்டேன். இப்படி இருந்தால் ஆலோசனைக் குழு என்று எதற்காகப் போடவேண்டும்? இதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விடை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு அடுத்த தொழில் கைநெசவு. இவர்களுக்குப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. முதலாவதாகக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் மார்க்கெட் விலையில் தான் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நூல் அளிக்கிறார்கள். இது சரியல்ல. மார்க்கெட் விலையைப் பார்க்காமல் உற்பத்திச் செலவுடன் ஓரளவு லாபம் வைத்து நிர்ணயித்த விலையில் அவர்களுக்கு நூல் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பது அவர்கள் கோரிக்கை. இன்னும் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக வீவர்ஸ் காலனி என்பதாக அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க ஒரு திட்டம் இருந்தது. 1962 சீனச் சண்டையின் போது எத்தனையோ திட்டங்களில் மண் விழுந்ததுபோல இதிலும் மண் விழுந்தது. அவர்களுக்கு என்று ஒரு வீடு கட்டும் திட்டத்தை—சண்டைகள் எல்லாம்தான் முடிந்துவிட்டனவே—அரசு செயல்படுத்தியாகவேண்டும். இதற்குக் காரணமும் இருக்கிறது. இன்றைக்குத் தனிப்பட்ட மாஸ்டர் வீவர்களிடம் வேலை செய்தால்தான் அவர்களுடைய வீடுகளில் இருக்க அனுமதிக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இருந்து அவர்களை விடுதலை

1972 மார்ச் 29] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

செய்து கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் இந்தத் திட்டம் இன்றியமையாதது ஆகும். இதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பவர் லூம்சுகளினால் பாதிக்கப்பட்ட நெசவாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிக்கும் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதனை எல்லா நெசவாளர்களின் குழந்தைகளுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். நான் டைரெக்டரிடமும் பேசினேன். கொள்கை அளவில் அவர் ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனாலும் அமலுக்கு வரவில்லை. எல்லா நெசவாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் இந்தக் கல்விச் சலுகை அளிக்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறித்துறையில் இன்றைய தினம் பல சொசைடிகள் நடைமுறை மூலதனம் இல்லாமல் திண்டாடுகின்றன. ரிசர்வ் பாங்க் 25 சதவீதத்திற்கு மேல் கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறது. அதை 40 சதவீதம் ஆக உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் ரிசர்வ் பாங்கை வற்புறுத்துவதாகவும் அறிகிறேன். 50 சதவீதம் என்ற அளவில் உதவி செய்தால்தான் இறந்து கிடக்கிற செயல்படாமல் கிடக்கிற பல சொசைடிகளுக்கு உயிருட்ட முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாநில சொசைடி இருக்கிறது. அதற்கு ஓராண்டாக ஸ்பெஷல் ஆபீசர்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். அங்கு தேர்தல் நடக்க வில்லை. இனிமேலாவது ஜனநாயக முறைப்படி நல்ல வகையில் செயல்பட மாநில சொசைடிகளுக்குத் தேர்தல் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சமீபத்தில் நான் பதினைந்துநாள் சிறையில் இருந்து மீண்டு வந்திருக்கிறேன். சென்னைச் சிறையில் உள்ளவர்களுக்கு இட்டிலி கொடுக்கப்படுகிறது. வரவேற்கிறேன். மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் இட்டிலி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அல்லது இடைக்காலமாக உப்புமாவாவது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்போது கொடுக்கப்படுகிற களி பிரயோசனமில்லை.

அடுத்து, ஆயுள் தண்டனை கொடுக்கப்பட்ட கைதிகள் சிறையில் இருக்கிறார்கள். ஆயுள் தண்டனை என்றால் 20 ஆண்டு இருக்கவேண்டும். முன்பு 7½ ஆண்டுகள் ஆனவுடனேயே ஒரு ரெவ்யூ பண்ணுவார்கள். திரு ராஜாஜி அவர்கள் 10 ஆண்டு ஆன பிறகே ரெவ்யூ பண்ணவேண்டும் என்று செய்துவிட்டார்கள். 13, 14 ஆண்டுகள் ஆனவர்கள் கூட இன்னமும் அப்படியே சிறையில் இருக்கிறார்கள். கேரளத்தில் 10 ஆண்டுக்குப் பிறகு யாரையும் சிறையில் வைத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு முன்பே அனுப்பிவிடுகிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அதுபோல பத்து ஆண்டுக்குமேல் எந்த ஆயுள் தண்டனைக் கைதியும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1972 மார்ச் 29]

இன்று கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்விக்கு சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் செயற்கை உறுப்புக்கள் ஓராண்டுக்கு 450 தயாரிக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். செயற்கை உறுப்புக்களின் தேவை அதிகம். முன்பு பூனா ராணுவ நிலையத்தில் இருந்து கிடைத்தது. இந்தச் சண்டை காரணமாக அங்கிருந்தும் இனி நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. நாமேதான் சொந்தமாக உற்பத்தி செய்து கொள்ளவேண்டும். இங்கே ஒரு நிலையம்தான் அதுவும் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியோடு இணைந்து ஒரு பகுதியில் இருக்கிறது. செயற்கை உறுப்புக்களை அதிகமாகத் தயாரிக்கக் கூடிய நிலையங்களை அங்கங்கே ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக அரிசனங்களுக்கு நாம் பல வசதிகளைச் செய்கிறோம் என்றாலும் இன்னும் பெரும் அளவு பூர்த்திசெய்யப்படவில்லை. நாம் செய்வது கடலில் கரைத்த பெருங்காயமாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீட்டுக்காக ரூ.250 மானியம், ரூ. 750 கடன் என்று கொடுக்கிறோம். கட்டப்படுகின்ற வீடுகளின் எண்ணிக்கையும் மிகமிகக்குறைவு. மாவட்டத்திற்கு 20 அல்லது 25 என்ற அளவில்தான் கட்டப்படுகின்றது. இது போதவே போதாது. அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தை நல்லமுறையில் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஏழைகளுக்கு சட்ட உதவி அளிச்சப்பட்டுவந்தபற்றி வெகுகாலமாகப் பேசப்படுகிறது. இன்றைக்கு நமக்கு ஸ்டாம்ப் பீஸ் என்று வருகிறது. அதில் இருந்தே ஒரு பகுதியை ஆண்டுதோறும் சட்ட உதவியை ஏழைகளுக்கு அளிப்பதற்காக ஒதுக்கினால் மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. இந்த யோசனையையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேளாண்மைத்துறையைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார கட்டணத்தை 10.8 பைசாவில் இருந்து 12 பைசாவாக உயர்த்திவிட்டார்கள். அந்த உயர்வினை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டால் நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஒரு யோசனை. கோவை மாவட்டத்தில் கோவை, பல்லடம் அவனாசி ஆகிய 3 தாலுக்காக்கள் பற்றி முதலமைச்சருக்கும் தெரியும். சென்ற ஆண்டு கிளர்ச்சிகள் நடந்தபோதுகூட ஒத்துக்கொண்டார்கள். இந்தத் தாலுக்காக்களில் 150 அடி ஆழம் கிணறு வெட்டி, அதற்குக் கீழே ஒரு 150 அடி குழாய் கிணறு இறக்கினால்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இரண்டு நிலையில் தண்ணீரை மேலே இழுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாகிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்காவது மின்சாரக் கட்டண உயர்வில் இருந்து விலக்குத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ந. முத்துவேல்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மானியக் கோரிக்கையை நம்முடைய டாச்டர் கலைஞர் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் தாக்கல் செய்ததைப் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் செல்வாத்தில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

1972 மார்ச் 29]

[திரு. ந. முத்துவேல்]

இறுதி துணை மானியக் கோரிக்கையின் மொத்த தொகை 116.34 கோடி ரூபாயாக இருந்தாலும் அனுமதி இனங்களின்கீழ் வரும் செலவினம் 29.88 கோடி ரூபாயாகும். இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கல்விகற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், மருத்துவத் துறைப் பணியாளர்களுக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும், பொதுப்பணித் துறைப் பணியாளர்களுக்கும், பெரிதும் சலுகைகள் கொண்டதாக அமைந்துள்ளதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. முதல் தேதி ஊதியம் கோரிய ஆசிரியர்களுக்கு முதல் தேதியே ஊதியம் தரவும் ஒதுக்கியது ரூ. 273 லட்சம் இதில் குறிப்பிடத்தக்கது. மருத்துவத் துறையில், பொதுப்பணித் துறையில் சிலருக்குப் புதிய வேலைவாய்ப்பும், விவசாயிகளுக்கு விதை பெருக்குவதற்காக 26 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கிடும் இந்த மானிய கோரிக்கையின் சிறப்பு அம்சங்கள் என்று கூறினால் மிகையாகாது. இதுதவிர, விவசாயிகளின்மீது பேராவல் கொண்டதாக உள்ள இந்த அரசு காவேரித் திட்டத் திற்கும், சிறுபாசனத் திட்டத்திற்கும் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டு, பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட இந்த மானியக் கோரிக்கை வழி செய்வதை நான் மிகப் பெருமையுடன் பாராட்டுகிறேன். ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணுகின்ற நல்ல செயல்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் இருப்பது கண்டு மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இருப்பினும், நான் கடமையாற்றும் வானூர் தொகுதியில் உள்ள சில குறைகளையும், சுட்டிக்காட்டாமல் என்னால் இருக்க முடியவில்லை. தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலேயே வறண்ட வானூர் தொகுதியின் இருண்ட சூழ்நிலை போக்கப்பட்ட வேண்டும் என நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாலையே இல்லாத பல கிராமங்கள் என் தொகுதியில் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய மின் இணைப்பு இல்லாத பல கிராமங்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. மரக்காணம், வானூர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிதிநிலை சரியில்லாததனால், ஒன்றியச் சாலைகளைப் பராமரிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த அரசு நல்ல லூரிலிருந்து காரட்டை வரைக்கும் உள்ள சாலையையும், கீழ்புத்துப்பட்டு முதல் ஒழிந்தியாம்பட்டு சாலையையும், பரங்கனி முதல் வழுவூர் சாலையையும், பெரும்பாக்கம் முதல் திருவக்கறை வரையுள்ள சாலையையும், முருக்கேரி முதல் நடுக்குப்பம், கந்தாடு வரையுள்ள சாலையையும் அரசே ஏற்று செயல்படுத்தும் படி என் தொகுதி மக்களின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் மரக்காணம் பகுதியில் உள்ள புளியக்கால் ஓடையைப் பல ஆண்டுகளாகக் கட்டவேண்டும் என்று நாங்கள் கோரி வருகிறோம். இதனால் 2 000 ஏக்கர் நிலங்கள் விவசாயம் செய்ய தடைப்படுகிறது. ஆதலால் இந்த ஓடையை வெகு சீக்கிரத்தில் கட்டிக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் பஸ் போக்குவரத்து நான்கு இடங்களில் கோரி உள்ளோம். அவைகளையும் கவனித்து, போக்குவரத்துப் பேருந்துகளைவிட அரசு ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வானூரில் உள்ள டிப்டி, தாசில்தாரி ஆபீஸ் மிகவும் சீர்கேடான முறையில் உள்ளது. அந்தக் கட்டடங்களையும் செம்மைப்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் உள்ள 100க்கு மேற்பட்ட பல கிராமங்களில் உள்ள அரிசன மக்களுக்கு இலாபம் பாதையே இல்லாத

[திரு. ந. முத்துவேல்]

[1972 மார்ச் 29]

நிலைமை இருக்கிறது. அதையும் கவனித்து அவர்களுக்குப் பாதை வசதி கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழை மக்களுக்கு மனைபட்டா கிடைக்கவும், இன்னும் வானூர ஊராட்சி ஒன்றிய கட்டடம் கட்டவும், திருச்சிற்றம்பலம் கூட்டு ரோடில் அரசினர் பெண்கள் விடுதி ஒன்று திறக்க இந்தநேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் என் தொகுதியில் போலீஸ் ஸ்டேஷன், மருத்துவ வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU K.M. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, when I read the supplementary statement of expenditure I am really pained to see that the cost is 25 per cent of the total revenue of the country. I can understand 5 per cent or 10 per cent of the total revenue or because of Bangala Desh War, we can expect about 15 per cent. But this Rs. 116.34 crore is almost 35 per cent of the total revenues of the State. That has come as supplementary statement of expenditure. I am not one of those who believe that there should be always surplus budget and deficit budget is bad. I am one of those who believe that deficit financing is essential in a developing country but it should be done with discipline. Without there being discipline at all, there is no use of having deficit financing. Reserve Bank overdraft loan, Central Government loan repayment, interest charges on the same—all these are expected things. We have not included it in original estimate. Why? It is on the assumption or perhaps under the wrong assumption that it will be waived. But that is not correct. When a budget is presented it should anticipate all expenditure and provide for the same in the beginning, but to present a supplementary at the end totalling Rs. 116 crores, nearly 35 per cent of the total revenues of the State, is something which I cannot understand.

On certain items the extra expenditure is so high. I do not know the reason. So far as the State Government is concerned, the Accountant-General's office acts as a sort of check on the expenditure of the State what is your budget, what is your expenditure, to what extent money is spent under different heads—all these are done by Accountant-General's office. The Accountant-General's office is outside the purview of the State Government and it is also outside the purview of even the Central Government. They come under the control of the Comptroller and Auditor-General of India, who is responsible only to Parliament. We have to stop the indiscipline, because we are spending State's money. This new Data Processing Machine, that is installed in Guindy, at a cost of Rs. 45 lakhs is going to play havoc to the economy of the State. It will lead to indisciplined spending and will lead to lot of trouble. I can understand 10 per cent or 15 per cent deviation but not like this 35 per cent.

1972 மார்ச் 29]

[Thiru K. M. Subramaniam]

Another thing is automation. I know automation is absolutely unfit to this country where several lakhs are unemployed. To take away the work of Accountant-General's office, who are doing the checking of our accounts, is bad. I do not want this to happen. Thank you.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர்கள் பலர் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். துணை மானியம் என்பது பெரிய தொகையாக இல்லாமல் இருப்பது தான். நிதி நிலை அறிக்கையில் சிறந்த கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செலவினங்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில் சில விஷயங்களைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சம்பந்தமாகக் கல்வியிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். 20 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்படவில்லை என்கிற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். இதை அரசுக்குக் கவனப்படுத்துகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையில் தவறுகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் விலைவாசி தான். ஒரு வருடத்திற்குள்ளாகவே பலவிதமாக விலையேற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. விலை கட்டுப்பாடு என்பதுபற்றி மாநில சர்க்கார் மிகவும் தீவிரக் கவனம் செலுத்தாவிடில் வாழ்க்கையில் ஒரு நிம்மதி ஏற்படாது. மன்னர்களுக்குப் போன வருஷத்தில் 9 கோடி ரூபாய் என்று போடப் பட்டிருக்கிறது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தங்கள் வந்த பிறகு கூட நீடித்துக்கொண்டே போவது சரியல்ல. இது என்ன பழைய பாக்கியா?

அடுத்தபடியாக பல்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவினங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல்கள் எல்லாம் டி. வி. எஸ்., ராமன் அண்டு ராமன், போன்றவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தன. அவர்கள் எல்லாம் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மேலெழுந்த வாரியாக நஷ்ட ஈடு கொடுத்தால் போதுமா, இல்லையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, போன வருஷ செலவினங்களைப் பார்க்கும்போது நிச்சயீகரித்தும் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பது குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டைரெக்டரேட் போடுவது, அம்பாசிடர்கார் வாங்கித் தருவது போன்ற விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. குடியிருப்பு மனைகளை எடுத்துக்கொள்கின்ற சட்டம் வந்திருக்கிறது. மனை தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும், அதிலே உள்ள மரங்கள் எல்லாம் எங்களுக்குத்தான் என்று பெரிய பெரிய மரங்களை யெல்லாம் வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள், அங்கே யுள்ள மரங்களையெல்லாம் வேட்டையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே ஆக்கிரமிப்புச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், அதற்குப் போலீஸாரும் துணை நிற்கிறார்கள். போலீஸார் நிலச்சுவான் தார்களுக்குச் சாதகமாக இல்லாமல் யாருக்காகச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதோ அவர்களுக்கு அவர்கள் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக பூண்டியிலே இது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1972 மார்ச் 29]

பாசன வசதிகள் சம்பந்தமாக நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். தஞ்சையிலுள்ள வடிகால் வசதிகளைச் செப்பணிட்டுக் கொடுத்துவிட்டால் நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தியை இரண்டு லட்சம் டன் அதிகப்படுத்த முடியும். இப்படிக் குறைந்த செலவிலே அதிகமான உற்பத்தியைப் பெறுவதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

சேல்ஸ் டாக்ஸஸ் சம்பந்தமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு முனையிலே அதிகமாக வசூலிக்கக்கூடிய முறையிலே ஏற்படு செய்தால் நிர்வாகச் செலவும் இருக்காது, ஏமாற்றமும் இருக்காது இதை நான் மீண்டும் மீண்டும் அழுத்தத்திருத்தமாகக் கூறவிரும்புகிறேன். அதிகமான அளவிலே வருமானத்தைப் பெறுவதற்கு வழி செய்வதோடு ஏமாற்றத்திற்கு இடம் அளிக்கக்கூடாது.

கூட்டுறவுத் துறையிலே இன்றைக்கு ஒரு ஏக்கர் அரை ஏக்கர் உள்ள சிறிய நிலக்காரர்களுையெல்லாம் வைத்துக் கூட்டுறவு சொஸைடிகள் மூலமாக ஒன்றுதிரட்டி சாகுபடிசெய்தால் அதன்மூலமாக உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும்.

மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள், மத்திய சர்க்கார் தரவேண்டும் என்பதை அதிகமாகப் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டிருக்காமல் மாநிலங்களுக்குப் போதுமான அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டு விட்டால் அதன்மூலமாக அதிகமான பலத்தை எல்லோரும் தரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே மாநில சுயாட்சி என்பதை விட்டுவிட்டு மாநிலங்களுக்குத் தேவையான அதிகாரங்கள் தேவை என்ற அடிப்படையிலே கேட்போமானால் நாம் அந்த வரையிலே அதிகமான பலத்தைச் சேகரிக்கமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கோரிக்கையிலே என்னுடைய ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள். ஏழையின சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்கிறேன் என்று, அதுபோல 1967-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னாலே ஏழைகளின் சிரிப்பிலே கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், 1967-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே பணக்காரர்கள் சிரிப்பிலே மடாலயங்கள் சொந்தக்காரர்களுடைய சிரிப்பிலேதான் ஈடுபட்டார்கள் அப்பொழுது ஆட்சி செய்தவர்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதைப்போன்று 157 மடங்கள் இருக்கின்றன. அது எல்லாம் எந்த முறையிலே யாருடைய கையிலே இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து நம்முடைய தமிழக அரசு எல்லாக் கோயில்களுக்கும் சொந்தமான மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளத் தீவிரமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 29]

[திரு. ரா.. ரா. முனுசாமி]

தமிழகத்திலே கோயில் நிலங்கள் எந்த எந்தக் கோயில் களுக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதை ஒரு கமிட்டி யைப் போட்டுத் தெரிந்து கொண்டுவருகிறார்கள், அதே நேரத்திலே சில பெரிய முதலைகள் எல்லாம் கோயில் நிலங்களை வசப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள் எப்படி எப்படி மாற்றியமைத்துக்கொண் டால் தப்பமுடியுமோ அந்த வகையிலே மாற்றியமைத்துக் கொண்டிருக் கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் தமிழக அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த நிலங்களிலெல்லாம் ஏழைகள், பாட்டாளிகள் உழைத்து உழைத்து பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் வருமானம் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை, கோயில்களுக்குச் சேருகிறதா என்று தெரியவில்லை, யாரோ முதலாளிகள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிலங்களையெல்லாம் அரசு கைய கப்படுத்த வேண்டும்.

தமிழக அரசு தெளிவான கருத்துக்களைக் கொண்டு செயல் படுகிறது, எந்த எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு மக்களுக்குச் செயலாற்றிக் கொண்டுவருகிற நேரத்திலே மாற்றுக்கட்சி நண்பர்கள் எந்த அளவுக்குக் குறைகூற வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் குறை கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மன்னர் மானியங்கள் ஒழிக்கப்பட்ட பிறகு அந்த அளவுக்கு மன்னர் மானியங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண் டும், ஆனால் இன்றைக்கு மன்னர்களாகக் காட்சியளித்துக் கொண் டிருக்கின்ற கோயில் நிலங்களின் பலன்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றவர்களை உடனடியாக அரசு தடுத்து அவற்றை யெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

தமிழக அரசு ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு பஸ்களை எல்லாம் தேசியமய மாக்கிக் கொண்டுவருகிற நேரத்திலே ஆம்னி பஸ்கள் என்ற பெய ராலே சில முதலாளிகள் எப்பொழுதோ வாங்கிய பர்மிட்டை வைத்துக் கொண்டு பர்மிட் இருக்கிறதா இல்லையா என்று கூடப்பார்க் காமல் பெரும்பாலும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பஸ்களில் செல் கிறவர்களை வசப்படுத்தி அவர்கள் டீர் செல்வதாகச் சொல்லச் சொல்லி சொல்லிக் கொடுத்து சென்னையிலிருந்து திருச்சிக்கும், திருச்சியிலிருந்து மதுரைக்கும், மதுரையிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கும் ஆம்னி பஸ்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. அந்த பஸ்களையெல்லாம் தமிழக அரசு கண்காணித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்கிறபோது அவர்கள் எல்லாம் பரிகாரம் தேடுவதற் காகக் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம். அதையும் யோசித்து அரசு நல்ல முறையிலே அப்படிப்பட்ட வழித்தடங்களைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவாய்ப்புத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. கு. பாலகிருட்டினன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர் களை, மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 1971-72ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கையை நான் பசராட்டுகிறேன். அதிலே உள்ள நல்ல சிறப்பான காரியங்கள் செய்யப் பட்டுள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஏழை

[திரு. கு. பாலகிருட்டிணன்]

[1972 மார்ச் 29]

நடுத்தர மக்களுக்காக நல்ல பல திட்டங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலும் வேளாண்மைத் துறைக்கு மாத்திரமல்ல, அந்தத் துறையிலே ஈடுபடுகின்ற விவசாயிகளுக்கும் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு விவசாயிகளுக்கு மனைகள் பட்டா கொடுக்கும் சட்டம் செய்தார்கள். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற கடன் தொல்லைகளைப் போக்கக்கூடிய வகையிலே கடன்களையும் குத்தகை பாக்கிகளையும் தள்ளுபடி செய்து கடன் பளுவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் மட்டுமல்ல, தமிழகத்தில் உள்ள எல்லா விவசாயிகளும் பாராட்டுகிறார்கள். மன்றாடுகுடி தொகுதியிலே நல்ல விவசாயம் நடைபெறுகிறது. அங்கே ஓடுகின்ற வடவாறு விஸ்தரிப்பு வாய்க்கால்களை அகலப்படுத்த வேண்டும், ஆழப்படுத்த வேண்டும். தஞ்சை, திருச்சி மாவட்ட விவசாயிகள் ரசாயன உரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதற்காக ஒரு அம்மோனியம் சல்பேட் உரத் தொழிற்சாலை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. பழனிவேலு பேரன்பு கொண்ட பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72 ஆம் ஆண்டுக்கான இருதித் துணை மதிப்பீட்டை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வைத்திருக்கின்றார்கள், என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன். பாசனம் என்ற தலைப்பிலே 211 லட்சம் நிதி கோரப்பட்டிருக்கிறது. பாசனம் மிக மிக இன்றியமையாத ஒன்று. அந்தத் தலைப்பின் கீழ் 211 லட்சம் என்பதை அதிகப் படுத்திக் கொடுத்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சிறுபாசன ஆதாரங்களைப் பேணுவதற்காக 14 லட்சமும், மற்றபடி பாசன அமைப்புகளைப் பழுது பார்ப்பதற்காக 115 லட்சம் என்று கருதுகிறேன், அந்தத் தொகையும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத்தினால் நமது டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நல்ல அன்புடன் நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலேயிருக்கும் பாசன வசதிகளை இன்னும் நல்ல முறையிலே பெருக்குவதற்கு எல்லாவகையிலும் எரிகளையும், வாய்க்கால்களையும் வெட்டுவதற்கான அமைப்பை ஏற்படுத்தினால் ஆங்காங்குள்ள பல விவசாயிகள் பயனடைவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு மின்வசதி அளிப்பதைப்பற்றி ஏற்பட்ட நஷ்டத்தின் காரணமாக துண்டு விழுந்ததாக அதிலே குறிப்பிட்டு இருந்தது. விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் மிகவும் முக்கியமானது. நமது மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு பத்திரிகையில் ஒரு சமயம் எழுதியிருந்தார்கள், சோவியத் நாட்டிலே மாமேதை லெனின் அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு உயிருக்கு ஊசாலாடிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அவரை விவசாயிகள் சென்று பார்த்தார்களாம், அப்பொழுது

1972 மார்ச் 29]

[திரு. வி. பழனிவேலு]

நீங்கள் இந்த நிலையில் இருக்கிறீர்களே, நாங்களெல்லாம் உங்களைத் நம்பித் தானே இருக்கிறோம் என்று அந்த விவசாயிகள் சொல்லிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அதற்கு மாமேதை லெனின் அவர்கள் எனக்குப் பதில் மின்சாரம் இருக்கிறது உங்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்று சொன்னதாக நமது மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தார்கள். அதை நினைவுபடுத்தும் வகையிலே மின்சாரம் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு அவசியம், பயனுள்ளது என்பதைத் தெரிந்து அதற்காக நல்ல காரியத்தை எடுத்து, அதற்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இன்னும் அதிகமாகக் கூட ஒதுக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு செக்யூரிட்டி டிபாசிட் என்று ஒவ்வொரு பம்பு செட்டுக்கும் ஆண்டுக்காண்டு கூடுதலாகக் கட்ட வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆண்டுக்காண்டு கட்டும் ஒரு நிலையை மாற்றி ஆரம்பத்திலேயே கட்டும் ஒரு நிலையை, ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு இவ்வளவு தொகை என்று கட்டிவிட்டால் போதும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு விவசாயி எக்காரணத்தைக் கொண்டும் பம்பு செட் இதோடு போதும், இனிமேல் தேவையில்லை என்று எந்த விவசாயியும் சப்ளை வேண்டாம், என விடமாட்டான். அப்படிப்பட்ட நிலையில் செக்யூரிட்டி டிபாசிட் கட்ட முடியாமல் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமான நிலை ஏற்பட்டு நிலைத் தொகையாக நிறுத்தி வைத்து நெருக்கடியைத் தருகிறது. இதையும் தயவு கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு விவசாயி குத்தகைக்கு நிலத்தையெடுத்து சாகுபடி செய்வது மாதிரி மத்திய சர்க்காரிடம் நாம் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர் என்னென்ன ஆணை இகேரூரோ அதற்கு அடங்கித்தான் குத்தகைதாரர் சாகுபடி செய்ய வேண்டிய இக்கட்டான நிலையைப்போல் இருப்பதால் இப்பொழுது நமக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே மத்திய அரசை நாம் அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பதிலே எந்தத் தவறுமில்லை. ஆகவே, நாம் உறுதியோடு அதிக அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாநில சுயாட்சி இருந்தால்தான் பாசனத்திற்கு, வேளாண்மைக்கு, மின்சாரத் துறைக்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, கல்விக்கு, மருத்துவத்திற்கு நமது அரசு நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும். அதிகப்படியான நிதியை ஒதுக்கி நல்ல காரியங்களைச் செய்து, ஏழை எளிய மக்களை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆகவே, நாம் இப்பொழுது குத்தகைக்கு விரும்ப நிலத்தை நமது அரசு நல்ல முறையிலே குத்தகை நிலக்காரர்களுக்கு நிலம் உழுவாரிகளுக்கு நல்ல உரிமைகளை ஏற்படுத்தும் நிலையில் உறுதியாகச் செயல்படும் நிலையில், விவசாயம் செய்யும் அமைப்புக்களை உருவாக்கி இருக்கிறோம் நமது அரசின் மூலமாக. அதைப்போல நமக்கும் நிர்வாகம் செய்ய மத்திய சர்க்காரிடம் உறுதி இருக்க வேண்டும். ஆகவே நல்ல முறையில் ஏழை எளிய மக்களைக் காப்பாற்றத் திட்டம் தீட்டி

[திரு. வி. பழனிவேலு]

(1972 மார்ச் 29)

செயல் படுத்த, நல்ல அமைப்பை ஏற்படுத்த, நாம் அதிக அதிகாரம் கேட்பதில் தவறில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு 1971-72 ஆம் ஆண்டுக் கான துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையை ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Mr. Chairman, in connection with the Final Supplementary Demands that is sought to be raised by the Hon. Chief Minister I wish to offer a few remarks.

The total amount is to the tune of 116 crores, of which 30 crores are voted and the rest charged. This is really shocking. Normally any supplementary demand would not be more than 5 per cent, 4 per cent or 3 per cent of the entire budget. What is sought to be done now is 30 per cent and that is shocking. A sum of Rs. 30 crores is sought to be raised in one instalment. This is a clear reflection on the total incapacity of the concerned department and the Ministry in not being able to properly set about organising their budgetary spending. We can understand a nominal sum of Rs. 10 or 15 crores being asked in supplementary demands.

Therefore, I request the Hon. Chief Minister to find out ways and means of properly limiting the supplementary budget. Let us know where exactly we are. Even in the Public Accounts Committee we have brought this ill-planning to the notice of the respective department. But nothing seems to have been done in this direction. It has been brought to the notice of the Government a number of times, *ad infinitum*. But nothing happens. That is one thing. The other thing is this. Let us know what the overdraft position of Tamil Nadu is.

The very supplementary smacks of heavy overdrafts being returned. I would like to know from the Hon. Chief Minister what is the ceiling of overdraft limit that the Government of India have set for Tamil Nadu. Recently we learnt from the Press that the Central Government is going to limit and put a ceiling for each State. What is the limit for our State? The question of fixing a percentage, say 15 per cent, is going to be the recovery fixed was the information we had. I would like to know what is the amount of recovery coming under that 15 per cent. In the speech of the Hon. Minister also it is said that overdraft is going to be returned. Let us know what is the amount of overdraft that we are going to return under the 15 per cent ceiling. That is one thing for which I wish to have an answer. Another thing is this. I would be very happy if the Chief Minister gives an indication as to whether we cannot sit with the Government of India, all the States and find out how exactly we can sort out the overdraft position. I would like the Chief Minister to impress upon the Centre this aspect. That is very important.

1972 மார்ச் 29]

[Dr. H. V. Hande]

Normally overdraft should not be resorted to by the State Government. All of us are agreed on that. But that is not possible. Even businessmen get involved in overdrafts. Even without proper security they draw overdrafts. Here it is a stable Government and therefore there is nothing seriously wrong if we get involved in overdraft. Even the Central Government is involved in overdrafts.

I would like the State Government to discuss this matter with the Central Government and evolve a method by which the Centre tells the State, 'Look here, this is all I can involve myself in overdraft : therefore, you cannot go beyond this limit'. There should be a categorical statement by the Centre as to the methods by which they are going to limit their overdraft.

Now that the Hon. Health Minister is also here, I shall once again refer to the Veterinary College Students problem. I am told that the Hon. Health Minister had a discussion with the students. I would like to know what came about of the discussion. Can he give some assurance, any tangible assurance at least to the students. Nothing seems to have been transpired on those lines. At least the Hon. Chief Minister may in his reply tell us if any assurance-some sort of assurance-is to be given to the students. There is no point in giving a blanket assurance that it will be examined or the needful would be done. What exact assurance was given by the Ministry, whether they have accepted it. All these things I want to know.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களோடு நடைபெற்ற விவாதத்தில் ஏதாவது உறுதி கொடுக்கப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள். கொடுக்கப்பட்ட உறுதி மொழியைத் தெரிவித்தால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் திருப்தி அடைவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அவர்களுக்குச் சம்பளத்தில் இருக்கும் குறைபாடுகளை நீக்க இப்பொழுது ஏற்கனவே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற சம்பள மறு ஆய்வுக்குழு உறுப்பினர் அதை நிச்சயமாகக் கவனிப்பார், கவனிக்கச் செய்வோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறேன்.

தனிப்பட்ட குறைகள் அந்த புரொஃபஷனில் எவை நீக்கப்பட வேண்டுமென்றாலும் அவையும் பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறேன்.

குறைகள் நீக்கப்படும் என்று சொல்லும்பொழுது "பேரிட்டி" என்ற வார்த்தைக்கு இடமில்லை. "பேரிட்டி" என்ற வார்த்தையை மற்றத் துறையினரும் பயன்படுத்தினால் எல்லோருக்கும் நீதி வழங்க முடியாது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1972 மார்ச் 29]

ஆகவே, உங்கள் குறைகளைப் போக்க என்னென்ன வழிமுறைகள் உண்டோ அவை செய்யப்படும் என்று உறுதி கொடுத்துள்ளேன். அந்த மாணவர்கள் என்னை அவர்கள் கூடியிருக்கும் இடத்திலே வந்து சந்திக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

நான் சொல்லுகிற கருத்தைத்தான் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியும். வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு முன்னால் எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவில்லை, வேலை நிறுத்தத்தையும் கடுமையாகச் செய்துவிட்டு ஊர்வலமாக வந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னேன். அந்த ஊர்வலத்தினரை நான் வந்து பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். என்னிடம் வந்து பேசிய பத்துப்பதினைந்து மாணவர்கள், உங்களுடைய ஊர்வலத்தினரை வந்து இன்று நான் பார்க்க வந்தால் பிறகு வருகின்ற ஊர்வலத்தை எல்லாம் வந்து பார்க்க வேண்டுமென்ற நிலை வரும்; ஆகவே, குறைகளை களையப்பட வேண்டுமென்று நீங்கள் கூறலாம்; டிக்டேட் செய்கிற அளவுக்கு நீங்கள் சொல்லுவதைச் சர்க்கார் நிறைவேற்ற இயலாது. அமைலிஸ் இருந்தால் அதைப் பற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் குழுவிடம் உங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுங்கள்; அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு ஆதரவாகப் பரிசீலனை செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யும் என்று சொன்னேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களை வேண்டுமானாலும், திரு. தங்கமணி அவர்களை வேண்டுமானாலும் அழைத்து உங்களிடம் கூறச் சொல்லுகிறேன். ஏறத்தாழ நாங்கள் இதிலே ஒரே கருத்துடையவர்கள்தான் என்று சொன்னேன். மாணவர்கள் நாங்கள் எந்தக் கட்சிக்கும் கட்டுப்பட்டவர்கள் அல்ல; யார் சொன்னாலும் கேட்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். பிறகு நான் சொன்ன உறுதிமொழியைச் சொல்லி வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்திவிட்டு, இயல்பான நடைமுறைக்கு வந்து விடுங்கள்; நார்மல் நிலை ஏற்பட்ட பிறகு உங்கள் விடுதிக்கு வந்து சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்; நார்மல் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தாமல் மாணவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைப் பெரிதுபடுத்துவதால் எந்தவிதப் பயனும் ஏற்படாது என்று சொன்னேன். பெருமளவுக்கு நான் சொன்ன வாதத்தை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவர்களுடைய குறைகளை அந்தக் குழுவுக்கு அனுப்பி வைப்பதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I now come to the next important point relating to the labour problem. I would like to draw the attention of the Hon. Chief Minister to the specific manner in which the Labour Department and the Government are functioning. In this connection, I refer to the labour dispute between Remington Rand employees and Remington Rand employers. The matter was referred to the Industrial Disputes Tribunal and the Tribunal gave an award in favour of the employees. Then the management went to the High Court and the Full Bench of the High Court and there also the judgment was given in favour of the employees.

1972 மார்ச் 29]

[Dr. H. V. Hande]

At every stage they went on appeal. Then they asked the High Court for permission to appeal to the Supreme Court but they refused. Then they went to the Supreme Court bypassing the High Court. There the judgment went against them and ultimately the requests of the employees were upheld. Sir, in the Industrial Disputes Act itself there is a provision that if the employer goes against the Act, he can be prosecuted. I would like to know whether the Government are going to prosecute him. . . . (Interruption from the Hon. Thiru S. Madhavan) I am told that they are likely to withdraw the case and that is why I am anxious about it. I would like to get an assurance that the case would be pursued because there is a blatant and open violation of the Industrial Disputes Act.

About the collections to the Defence Fund, I would like to have a clear assurance from the Hon. Chief Minister on the point, what he is going to do about further collectors to the Defence Fund. I have referred to this matter a number of times and the amount is still collected. I have produced printed documents published by the Revenue Divisional Officers and the District Collector. This has become a major irritant to the public. Unnecessarily the name of the Government is being spoiled. So I would like the Hon. Chief Minister to evolve at least a policy of 'thus far and no further'. Now a number of officers are practically harassing the people and this should be put to an end.

Then I come to another important matter relating to sugar. A sum of Rs. 2 crores has been allotted. Even during the discussion on the Co-operation, I referred to the manner in which sugar has been distributed. We want that it should be distributed through co-operative agencies so that the people will get the benefit. I have even referred to the names of the co-operative societies in the Chief Minister's constituency and in my constituency and their requests for distribution for sugar have been negated by the Government. I would like the Hon. Chief Minister to examine the matter *de novo* and make arrangements to distribute sugar through co-operative societies.

Then I come to Ceylon repatriates. A number of repatriates are sent to Tamil Nadu and a few of them are sent to other States like Mysore and Kerala because they are accustomed to work in rubber plantations. The mother tongue of most of these repatriates is Tamil and some of them have been sent to a place called

[Dr. H. V. Hande]

[1972 மார்ச் 29]

Sulya in the Mysore State and they have been practically faced with the unemployment problem. I would request the Hon. Chief Minister who is the champion of the persons whose mother-tongue is Tamil to contact the concerned Ministry of the Central Government through a letter and tell them that these persons who have been accustomed to a particular work have been completely neglected and that their grievances should be redressed. In this connection, I have to point out that the officers from the Madras City who had gone there had contemptuously treated them. I request the Hon. Chief Minister to look into the matter.

Then I come to another important matter relating to chit funds. The Chit Fund problem has become worse. The organisers of these chit funds call some persons including politicians and run the business. For example, there are two funds. One is the 'Grower' Chit Fund. A poor person in my constituency has lost Rs. 4,000 by joining the Fund. He had actually wept before me. I had sent a letter to the Commissioner and I.G. of Police and they are still investigating it. I would request the Government to take action in the matter and see that deterrent punishment is given to the persons involved. They might try to escape through some loophole in the law and that should be prevented. If necessary the Government can amend the relevant law and plug the loophole so that the persons can be properly booked.

There is another Chit Fund called Excellent Trading Company. In fact I have given full particulars about it to the Hon. Chief Minister. I hope and trust that the Hon. Chief Minister will take necessary action in the matter. I also request the Hon. Minister for Law to amend the Act and plug the loophole, if any.

With regard to Pensioners, the Hon. Chief Minister might say that if I do not refer to them, my speech would not be complete. Whatever it may be, I want to know whether it will not be possible for the Hon. Chief Minister to bring another Supplementary Budget in the next two or three months to do something for the pensioners. Just as a son is obliged to his father, the present Government is obliged to employees of past Government. So let this Government increase the quantum of minimum pension to at least Rs. 50, as is done in Kerala. I do not want to say anything more.

1972 மார்ச் 29]

[Dr. H. V. Hande]

I would only say one thing with regard to Co-operative Department. The hon. Member Thiru Suppu had raised a number of problems while speaking on 'Co-operation' Demand. He pointed out to one serious omission, serious irregularity, where a huge amount of Rs. 20 lakhs had been given to 30 persons. I would be very happy if the Hon. Chief Minister gets all the records and examines these things and then if necessary, pull up the Hon. Minister or the department. My information is among 30 members the money has been distributed. I think it is in Tirunelveli. According to Mr. Suppu, they are all ex-employees of 'Tinathanthi' or 'Malaimurasu'. They formed themselves into co-operatives . . .

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : I am bound to answer this point. If you make this kind of allegation outside, I can pull you up in the Court. Since you are making this allegation here in the House I shall answer. After this thing came, I had the matter examined. There is a Small Farmers Irrigation Society consisting of 80 acres. There are 28 persons. Each farmer has less than 3 acres. Therefore there is absolutely nothing wrong. I am not able to find anything wrong. Again, it is not one society alone. There are several societies. Also I may mention here that no irrigation societies have been refused money when they applied for it. An individual having 2 acres of land cannot be given a well. But the farmers can form co-operatives. Then they can pool the land. They can then be given money for well. When there is a well, they cannot draw water from other wells because of the conditions laid down by the people who give money. We have got to insist on pooling of the land of these societies. It is also wrong to say that all of them are employees of any particular paper. These are landless labourers also. There are 28 persons in one of these societies. In another society there are 26 persons. By pooling, it is about 80 acres. **What is wrong ?** The Engineer has certified that it has been properly used and it has been brought under food production. I see nothing wrong in the whole transaction. If anything is wrong, it will be examined. I am telling the Hon. Member in very plain words. If individuals having 2 to 3 acres of land apply for money for sinking well, it is not possible to give money because there is a neighbour who also applies for a well and if you give him a well in close proximity and

[Thiru Si. Pa. Aditanar]

[1972 மார்ச் 29]

a pumpset, the water from the other well will be drawn and that well has to be deepened. so irrigation societies have got to be formed. A large number of such societies have been formed. In Pugalur the member is here—we have sanctioned Rs. 1½ crores to one society. In Mohanur, we have sanctioned Rs. 12½ lakhs. The important thing is, you must pool the land. If the land is pooled, then the amount can be given for sinking of wells. I am assuring you that no irrigation society which has pooled the land has been denied loans. Do you know of any case where it was denied? The Engineer's certificates are there. I have enquired into the matter. There is nothing wrong. The area of 80 acres is owned by 28 persons.

DR. H. V. HANDE: My information is Rs. 20 lakhs had been paid to not less than 30 persons. I said 30. The Hon. Minister said 28. Let me finish

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: If you are mentioning anything, please make it outside so that I can file action against you. I said irrigation societies would be given loan. There are several societies which have been given fairly high amount. I mentioned about Pugalur society. I also mentioned about a society in Mohanur. This particular society has got 80 acres of land which is owned by 28 persons. What is wrong in the amount being sanctioned? The Engineer's certificate is there that it has been well utilised.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Minister has asked that if I could speak outside, he could take action against me. But when we make speeches outside, he wants us to tell it in the House. Let there not be this ding-dong. I am being threatened. I am prepared to take the challenge. But what I am saying is what has been published in the paper. Why not the Hon. Minister take action against the paper?

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN): Dr. Hande please address the Chair. Do not address the Hon. Minister direct.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: For the information of the hon. Member I may say that action has been taken against the paper.

DR. H. V. HANDE: Let us see what is going to happen out of it. Here Rs. 20 lakhs has been disbursed. One person returned as high an amount as Rs. 2 lakhs and odd.

1972 மார்ச் 29]

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : I am saying things over and over again. No single society has been given Rs. 20 lakhs. There are several societies with members owning 1 or 2 acres. They have pooled their lands. There are societies which have been given Rs. 12½ lakhs because the lands are pooled. I mentioned Pugalur wherein we have given Rs. 1½ crores. Private small farmers join together, and pool their land for purposes of minor irrigation. There is nothing wrong. I say, in this particular case mentioned by the Communist member, I have enquired into the matter. The Engineer of the Co-operative Land Development Bank has certified that all the money have been properly utilised.

(DR. H. V. HANDE rose)

MR. CHAIRMAN (THIRU S. KANDAPPAN) : Dr. Hande, only two more minutes. We have some other business also. You have already taken 30 minutes.

DR. H. V. HANDE : That is including interruptions. I will finish in exactly 30 seconds. Therefore, Sir, I emphasise with all the vehemence at my command and request the Hon. Chief Minister to enquire into the matter, have it investigated and if he is then satisfied, I will have nothing else to say.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக பல கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் முன்மொழிந்தார்கள். நானும் கடைசியாக ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்வதற்கு முற்படுகிறேன்.

முதலில் இந்த துணை மானியக் கோரிக்கையில் அதிகமாகப் பார்க்கிற போது நியூ சர்வீஸஸ் என்ற தலைப்பில் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நியூ சர்வீஸஸ் என்ற முறையில் விதிமுறைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதற்கு உட்பட்டு அவர்கள் இந்த மாதிரியான திட்டங்களை எல்லாம் கொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் இவ்வளவு பெரிய தொகை நியூ சர்வீஸஸ் என்ற தலைப்பில் வரவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி இந்த மன்றமும் அதிலும் குறிப்பாக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. பொதுவாக இந்த நியூ சர்வீஸஸ் என்ற தலைப்பில் உள்ள விதிமுறைகளைக் கூட மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது அதிகப்படியான பணம் 106 கோடி சில்லரை ரூபாய் இந்த துணை மானியக் கோரிக்கையின் அடிப்படையில் இந்த மன்றத்தின் ஆய்வுக்காக இப்போது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மாதிரியான திட்டங்கள் இன்னும் விரிவடைந்து போனால் இந்த பட்ஜெட் தயாரிப்பதில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதையும்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1972 மார்ச் 29]

சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, ஓவர் டிராப்ட் பற்றி எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். மத்திய அமைச்சர் உயர்திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பம்பாயில் பேசுகிறபோது The era of overdrafts is over என்று சொல்லி பெப்ரவரித் திங்களில் பேசியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து எந்தவிதமான ஓவர் டிராப்ட்டும் அனுமதிக்கப்படப் போவதில்லை என்ற கருத்தினையும் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மத்திய அமைச்சர் திரு. கே. ஆர். கணேஷ் அவர்கள் ஒவ்வொரு இராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு ஓவர் டிராப்ட் இருக்கிறது என்ற விவரத்தைத் தொகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஓவர் டிராப்ட் அதிகமாக இருக்கிறது என்று அறிகிறோம். இங்கே கொடுத்திருக்கும் எக்ஸ்பிளனேட்டரி நோட்டீஸ் 74-வது பக்கத்திலே சில விவரங்களைத் தந்து இருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பகுதியை தங்கள் அனுமதியோடு படிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

“Out of the total additional appropriation of Rs. 65.00 crores required under this head, a sum of Rs. 47,21,20,600 will be met from saving under other items. The balance of Rs. 17,78,79,400 is included in the Supplementary Estimates” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்னதாக “அக்காமடேஷன் பொசிஷன்” எப்படி இருக்கிறது என்ற விவரத்தை அவர்கள் ஒரு பக்கத்தில் தந்து இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய அரசாங்கத்தின் நிலைமை என்ன, இங்கு ஓவர் டிராப்ட் எப்படி இருக்கும். நம்முடைய பிளான் வேலைக்கு ஓவர் டிராப்ட் தரப் போகிறார்களா அல்லது நிறுத்தப்போகிறார்களா, அல்லது மாற்றப் போகிறோமா என்ற விளக்கத்தை இந்த மன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இங்கே சர்க்கரை விநியோகம் பற்றி எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த விவர அறிக்கையும் 71-வது பக்கத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“Item (iii)—Till December 1971, there was no trading in Sugar on Government account. Due to scarcity and high price Government have decided, on policy consideration, to handle on Government account 12,000 tonnes of Sugar from January 1972 to March 1972 at the rate of 4,000 tonnes per mensem. In addition, the export quota allotted to the State will also be lifted on Government account, as the co-operatives are not in a position to lift the stock for want of funds. Hence, the additional appropriation required is included in the Final Supplementary Estimates.”

இந்த சர்க்கரை விநியோகமானது மிகவும் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. பலருக்குக் கிடைக்கவில்லை. விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. பல கஷ்டங்கள் அதிலே இருக்கின்றன.

1972 மார்ச் 29]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற கோட்டாவை எடுக்கமுடியவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். பொதுவாக, சர்க்கரை விநியோகம் ஒழுங்காக நடக்கவேண்டுமானால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கொடுப்பது தான் பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன். தனியார் கையில் ஒப்படைத்தால் இதிலே பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். குறிப்பாக சர்க்கரை விலை இப்படியே உயர்ந்து கொண்டு போனால், சாதாரணமாக பட்டணத்தில் வாழ்கிற மக்களும், மற்ற பகுதிகளில் வாழும் மக்களும் பெரும் அவதிக்குள்ளாகிவிடுவார்கள். இதற்கு திட்டவாட்டமான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போது தாராளமாக சர்க்கரை கிடைக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பல பகுதிகளில் சர்க்கரை கிடைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. பஞ்சம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு அந்த சர்க்கரைப் பஞ்சத்தை தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

கரும்பு உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு வடபுலத்திற் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு ரேட் இருக்கிறது, தென்புலத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு ரேட் இருக்கிறது. இதிலே நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சருத்து என்ன? கரும்பு சாகுபடியாளர்களுக்கு என்னென்ன வழிமுறைகள் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது மாநிலத்தில் சர்க்கரை உற்பத்தி அதிகம் கிடைக்கிறது, ரிட்டான இருக்கிறது, என்று சொல்லுகிறார்கள். வடமாநிலத்தில் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். உற்பத்தி செலவைப்போன்ற கணக்கைப்பார்த்தால் அதிகமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் ஒரு திட்டவாட்டமான கொள்கையை இந்த விஷயத்தில் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி கூறவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

New Central Scheme for employment of educated unemployed persons.

என்ற தலைப்பிலே 13,75,000 ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்று வேலையில்லாத இன்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுமாதிரியாக வேலையில்லாத எம்.எஸ்ஸி-க்கள் டலர் இருக்கிறார்கள், பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுவதும் கணக்குப் பார்க்கிறபோது 6,000 இன்ஜினியர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள், 20,000 எம்.எஸ்ஸிகள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதிலே கணிசமான அளவுக்கு நம் மாநிலத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களிலே எவ்வளவு பேருக்கு நாம் புதிதாக வேலைகள் கொடுக்கப்போகிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பொதுவாக, பல சிறப்புத் திட்டங்கள் வைத்து இருக்கிறோம். அந்தத்திட்டங்களால் இன்று வளர்ந்திருக்கும், வளர்ந்துகொண்டு போகும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு பரிகாரம் இல்லை சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள், யானைப்பசிக்கு சோளப்பொறி போட்டது மாதிரி இருக்கிறது என்று. அந்த அளவுக்கு வேலையில்லாத

[திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1972 மார்ச் 29]

திண்டாட்டம் வளர்ந்திருக்கிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று அத்தியாவசியமான பொருள்களின் விலை உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். அதற்கு மாநில சர்க்கார் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை உயரவில்லை என்று சொல்லுவார்கள் என்ற முறையில் இருப்பதை வட்டுவிட்டு அதை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு பார்க்கவேண்டும். இன்று கறுப்புப் பணம் ரூ. 1,400 கோடி இருக்கிறது என்று வாஞ்சு கமிட்டியானது அவர்களுடைய அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், அதில் கூறப்பட்டிருக்கிற (டிஸ்டென்டிங் நோட்டீஸ்) ரூ. 2,500 கோடி இருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது புழக்கத்தில் இருப்பதால் “பேரலல் பிளாக் மணி எகனமி” இருக்கிறது என்ற கருத்தையும் அந்த அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று விலைவாசிகள் உயர்வதற்கு அது ஒரு காரணமாக இருக்கும் என்ற கருத்தையும் கூறவிரும்புகிறேன்.

வறுமையைப் போக்கவேண்டும், விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு நாம் பாடுபடவேண்டும் என்று நல்ல அழகாக, ஒழுங்காக சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். வறுமை ஒழிந்ததா, விலைவாசி குறைந்ததா என்று பார்க்க வேண்டும். வறுமையும் ஒழியவில்லை, விலைவாசியும் குறையவில்லை என்ற நிலை தான் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. எத்தகைய முறையில் இதைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அத்தியாவசியப்பண்டங்களின் மீது மத்திய அரசு வரிபோட்டிருப்பதால் இன்று விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதற்கு விசேஷ நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். மாடர்ன் ரைஸ் மில்லுக்கு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பீடிங் சார்ஜஸ், நெல் அறுவைக்கு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு பேப்பர் ஆலை என்ற முறையில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மாடர்ன் ரைஸ் மில் ஒடுவது ஒழுங்காக இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட மாடர்ன் ரைஸ் மில்கள் தேவையா? அதற்கு இன்னும் பணம் கொடுத்து, அதிக நஷ்டத்தில் அவைகள் ஓட வேண்டுமா என்பதை புனராலோசனை செய்யவேண்டும். கூட்டுறவுத் துறைக்கு அதிகப்பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். கூட்டுறவுத்துறையைப் பற்றி இங்கே பல ஆட்சேபணைகளைச் சொன்னார்கள். லாபத்தில் ஓடாமல் நஷ்டத்தில் ஓடுவதால் அதைப்பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார் : கூட்டுறவு பேப்பர் மில்லைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 1 லட்சம் இந்த எஸ்டிமேட்டில் இருப்பதாகக் கருதுகிறேன்.

பொது விவாதம்

1972 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

ரைஸ் மில்களைப்பற்றி உணவுத்துறை அமைச்சர் கூறுவார்கள். அந்த ஒரு லட்ச ரூபாய் எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது அமைக்கப்படுவதற்கு ஒரு சான்றிதழ் “பீசிபிளிடி சர்ட்டிபிகேட்” வாங்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் அந்த ரூ. 1 லட்சத்தை மத்திய அரசு தான் கொடுக்கிறது. முதலில் மாநில அரசு கொடுக்கிறது. மத்திய அரசு கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி எழுதிய கடிதம் என்னிடத்தில் இருக்கிறது.

நீங்கள் முதலிலே மாநில அரசின் மூலம் கொடுங்கள் அந்த ரூ. 1 லட்சத்தை, “பீசிபிளிடி சர்ட்டிபிகேட்” வந்தவுடன் அதை நாங்கள் தந்துவிடுகிறோம் என்று எழுதிய கடிதத்திற்கு நாம் என்ன பதில் எழுதியிருக்கிறோம் என்றால், நம்முடைய நிதி நிலையை அனுசரித்து ரூ. 1 லட்சத்தை முன்கூட்டியே கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். சான்றிதழ் வந்தவுடன் மத்திய அரசு அந்தப் பணத்தைத் தந்து விடும். நாம் தந்தோம் என்று சொல்வது தவறு. மத்திய அரசு முழுக்க முழுக்க கொடுக்க வேண்டிய ஒன்றாகும் அது. மத்திய அரசு இந்தத் தொகையை “அவுட்சைட் ஸ்டேட் பிளான்” என்ற முறையில் தருகிறது. மத்திய அரசு தருகிறேன் என்று சொல்கிறபோது நாம் அதை வேண்டாம் என்று சொல்வது?

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Our Leader is speaking on Modern Rice Mill at Kallakurichi. When we are on rice mill, why should the Hon. Minister talk about Paper Mills?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த சர்க்கரையைப் பற்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். சர்க்கரை கூட்டுறவுத் துறையில் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த அரசு முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதில் கொஞ்சம் கூட மாற்றம் இல்லை. சர்க்கரை கூட்டுறவுத் துறை மூலம் வழங்கும்போது, கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், மற்ற சொஸைடிகள் சர்க்கரை அலாட்மெண்டு செய்யப்பட்டதை எடுப்பதற்கு அவர்கள் கையில் பணம் இல்லை என்று எடுக்காமல் இருந்துவிடுகிறார்கள். பண கூட்டுறவு சங்கங்கள் தவறு செய்கிறார்கள். எடுத்த சர்க்கரையை வெளியே விற்றுவிடுகிறார்கள் என்று தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, மீண்டும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படமாட்டாது.

ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் மூலம் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னால் அதற்கும் வழி இல்லை, முடியவில்லை. கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கு கார்டுகள் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த கார்டுகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கு சர்க்கரை கொடுப்பதற்காக கிராமக் கூட்டுறவு

பொது விவாதம்

[திரு ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 29]

சங்கங்களுக்கு சர்க்கரை கொடுத்திருக்கோம். கிராமங்களில் வாங்குவோர் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால் தவறுதலாக பயன்படுத்துகிறார்கள், வெளியே விற்கிறார்கள் என்ற செய்தி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக கிடைத்திருக்கிறது. இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் கையில் 8,000 டன் சர்க்கரை ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறோம். அடுத்த மாதம் 10,000 டன் ஸ்டாக் இருக்கும். சர்க்கரை கையிருப்பு நிறைய இருக்கிறது. சர்க்கரை விநியோகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகத்தான் கொடுக்கிறோம். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தொகுதியிலும், முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதியிலும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடைமப்பட்டிருக்கிறேன். 31-ம் தேதி வரையில் அட் ஹாக் பேவிலில்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்துதான் ரெகுலராக கடைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும். கூட்டுறவுத் துறை மூலம் தான் வழங்க இருக்கிறோம். எந்தக் கூட்டுறவு சங்கம் என்று கூட எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கடைக்கும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும். எந்த கூட்டுறவு சங்கமாக இருந்தாலும், நாங்கள் அதன் மூலம் சர்க்கரை வழங்குவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். அவர்களிடத்தில் சர்க்கரையை எடுப்பதற்கு பணம் இருக்கவேண்டும். அதுதான் பிரச்சினையே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. இந்த சர்க்கரையை மட்டும்தான் அவர்கள் விற்க வேண்டும். அவர்கள் வேறு சர்க்கரையை விற்க முடியாது. அந்த கண்டிஷனை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏப்ரல் முதல் இந்த சர்க்கரையை விற்பதில், பொதுச் சந்தை சர்க்கரையை விற்கக் கூடாது. அம்மாதிரி அவர்கள் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும். இரண்டு சர்க்கரையையும் விற்பதற்கு அனுமதி கிடையாது. அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற சர்க்கரையைத்தான் விற்க வேண்டும். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் கூட்டுறவுத் துறைக்குத்தான் முதல் சலுகை கொடுக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1-4-1972 முதல் கூட்டுறவுத் துறைக்குத்தான், அந்தக் கடைகளுக்குத்தான் நிச்சயம் முதல் இடம் கொடுக்கப்படும். ஆனால் தவறு செய்கின்ற கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அப்படியானால் முன் அனுமதி கொடுத்த தனியார் லைசென்ஸ்களை ரத்து செய்து கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக மட்டுமே கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறதா?

(Interruption by Dr. Hande) The Hon. Thiru P. U. SHANMUGAM: Let not Dr. Hande mislead us. Really that is not the position. To be frank, they have not applied in time, when we allotted. (Interruption) I cannot say that at random now. Anyhow, what has been done is only on ad hoc basis. We have decided to finally settle it from 1st April 1972. From 1st April 1972 it will be decided finally.

பொது விவாதம்

1972 மார்ச் 29]

DR. H. V. HANDE : People who have applied later on have been given, but not the Co-operative Societies. That is the point.

The Hon. Thiru P. U. SHANMUGAM : We will take action in such cases. Whatever it is, co-operative societies will be given the first preferenced provided they give an undertaking that they will not deal in open market sugar and they will deal only in controlled suger. If they do not give such an undertaking, we will not be able to give them licence to deal in sugar.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. சுந்தரப்பன்) : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்னும் எத்தனை நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். எல்லா உறுப்பினர்களும் முதல்வர் அவர்களின் பதிலைக் கேட்க ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I will finish within five minutes. If the assurance given by the Hon. Food Minister is put into action that the co-operative societies are given licence and not private individuals, we would be satisfied. Then there shall not be any comment or adverse remarks. That is the only point.

(Mr. SPEAKER in the Chair)

The Hon. Thiru P. U. SHANMUGAM : I have already given an assurance that co-operative societies will be given the first preference in the matter of dealing in controlled sugar. Again and again, Dr. Hande is under a mistaken impression. Let him not be misled by the mistaken information he has got.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அடுத்தபடியாக ரைஸ் மில்கள் பற்றி லாபத்தில் ஓடுகிறதா, நஷ்டத்தில் ஓடுகிறதா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நாம் யோசிக்க வேண்டும். கள்ளக்குறிச்சியில் இருக்கிற ரைஸ் மில்லுக்கு பீடிங் சார்ஜஸ் என்ற தலைப்பில் பணம் கொடுக்கப்போவதாக இந்த அறிக்கையில் பார்த்தேன். இதை யெல்லாம் சற்று சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். காரணம், அரசாங்கத்தின் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மூன்று நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்கிறேன். கோவையில் ஏற்பட்டிருக்கிற விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ரூ. 20 லட்சம் அலாட் செய்திருக்கிறார்கள். 1971-ம் ஆண்டு ஜூன் முதல் தேதியன்று ஆரம்பமானதாக எல்லாம்

பொது விவாதம்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1972 மார்ச் 29]

குறிப்பிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. எங்கெல்லாம் விவசாயக் கல்லூரி இல்லையோ, எந்த ஜில்லாவில் விவசாயக் கல்லூரி இல்லையோ அந்த இடத்தில் விவசாயக் கல்லூரி துவக்க வேண்டிய வழி வகைகள் செய்யவேண்டும் என்று கருத்தையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மதுரையில் இருக்கிறது, கோவையில் இருக்கிறது. கன்யாகுமாரி, திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் ஒரு கல்லூரி தேவை என்ற கருத்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக பென்ஷனைப் பற்றி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரூ. 30 என்று இருப்பதை ரூ. 50 ஆக உயர்த்த வேண்டும் என்று கூறினார்கள். நானும் அதை வலியுறுத்துகிறேன். அதிலே ஒரு சங்கடம் இருக்கிறது. 1960-க்கு முன்னதாக சில பிரைவேட் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களாக வேலை பார்த்தவர்களுக்கு இந்த பென்ஷன் திட்டத்தினால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. அவர்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். பலரும் தனியார் துறையில் பல ஆண்டுகளாக ஆசிரியர்களாக இருந்து ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த விதிமுறைகளைத் திருத்தி அமைத்து அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றி பார்க்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, முக்கியமாக இருக்கின்ற நமது ஓவர் டிராப்ட் பொலிஷனைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதனால் நமது ராஜ்யத்திற்கு எந்த விதமான சங்கடமும் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி, என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற துணை மதிப்பீடுகள் பற்றி அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் துணை மதிப்பீடு என்பது இந்த அரசு வந்த பிறகு புதிதாக அறிமுகப்படுத்திய ஒன்று அல்ல.

இங்கு பேசிய எதிர் தரப்பிலுள்ள சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முதலிலேயே நிதிநிலை அறிக்கையை வைக்கும் பொழுதே அந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயே இவைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால் என்ன, அதற்குப் பிறகு எதற்காக இவ்வளவு அதிகப்படியான செலவு காட்டக்கூடிய ஒரு துணை மதிப்பீடு தரப்பட்டு, அது விவாதிக்கப்படவேண்டும் என்ற கேள்விகளை யெல்லாம் எழுப்பினார்கள். இது புதிது அல்ல. பல ஆண்டு காலமாக வரவுசெலவுத் திட்டம் பேரவையிலே வைக்கப்பட்டு, அதற்கு பிறகு தேவைப் படுகிற தொடர்பான செலவுகளுக்கு அந்தந்த ஆண்டின் இறுதியில் இறுதித் துணை மதிப்பீட்டுக்கான ஒப்புதலை மன்றத்தில் பெறுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.

பொது விவாதம்

1972 மார்ச் 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு ரூ. 116 கோடிக்கு மேல் துணை மதிப்பீடுகள் மூலம் ஒப்புதல் பெறுவது என்பதுமிக அதிகம் அல்லவா என்றெல்லாம் கேட்கப்பட்டது. இதிலே மத்திய அரசுக்கும் ரிசர்வ் வங்கிக்கும் நம்மால் திருப்பித் தரப்படவேண்டிய கடன் தொகையை கழித்துப் பார்த்தால், இங்கே வாக்களித்து நிறைவேற்றப்படவேண்டிய தொகை என்பதை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், சுமார் 29 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் வருகிறது என்பதை யாரும் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

1965-66-ம் ஆண்டில் வாக்களிக்கின்ற அளவுக்கு இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் கோரிய தொகை ரூ. 17.49 கோடி என்பதை நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், 1971-72-ல் ரூ. 29.88 கோடி வாக்களிப்பின் மூலமாக ஒப்புதல் பெறவேண்டிய தொகை என்பது அதிக வேறுபாட்டுக்குரியதல்ல என்பது தெளிவாகப் புரியும் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால், துணை மதிப்பீடுகள் ஜூலை அல்லது ஆகஸ்ட் மாதம் ஒன்றும், நவம்பர் அல்லது டிசம்பர் மாதம் ஒன்றும், மார்ச்சு மாதம் ஒன்றுமாக மூன்று துணை மதிப்பீடுகள் வருவது வழக்கம். இந்த ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தை வைத்த காரணத்தினால், டிசம்பர் மாதம் ஒன்றும், அடுத்து இரண்டாம் துணை மதிப்பீடு வந்து, இறுதித் துணை மதிப்பீடு வருவதற்குப் பதிலாக, இரண்டாம் துணை மதிப்பீடு இப்பொழுது இறுதித் துணை மதிப்பீடாக வந்திருப்பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டால், அதிகத் தொகை நாம் கேட்கிறோம் என்கின்ற ஐயத்திற்கு நல்ல விடை கிடைக்கும் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

அதிக பற்று எவ்வளவு, எந்த அளவுக்கு அதற்கு உச்ச வரம்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் விளக்கவேண்டும் என்று நண்பர் ஹாண்டே அவர்களும் சொன்னார்கள், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள், துணைத் தலைவர் அவர்களும் இந்த மாநிலத்திலேதான் அதிகப் பற்று, வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். 1-3-1972 ஆம் ஆண்டு நான் வரையில் பல்வேறு மாநிலங்களிலுள்ள அதிகப் பற்றுக் குறித்து எடுகளில் வந்திருக்கிற தகவல்கள் தமிழ்நாடு 76.42 கோடி என்றும், மைசூர் 76.32 கோடி என்றும், ராஜஸ்தான் 73.87 கோடி என்றும் இருக்கிறது. இது கூட இந்த அளவிலே அதிகமல்லவா என்று கேட்பவர்களுக்குப் பதிலாக ஆந்திர பிரதேசம் 86 கோடி ரூபாய் அதிகப் பற்றிலேயே இருக்கிறதென்பதால், இது அதைவிட குறைவாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இருப்பினும், இதற்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்க வேண்டாமா என்று நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். நிதி நிலை அறிக்கையிலே இதைப்பற்றி நான் வெகு விளக்கமாக “திட்டச் செலவு அதிகப்பற்று” என்ற தலைப்பின் கீழ் குறிப்பிட்டு, 68 கோடி அளவிலே அதிகப்பற்று

பொது விவாதம்

[டாக்டர் மு. அருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 29]

இருக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசும், நம்முடைய அரசும், மத்திய அரசின் திட்ட அமைச்சர் அவர்களும், திட்டக் குழுவிலே உள்ள உறுப்பினர்களும், மாநில அரசின் சார்பிலே நானும், நம்முடைய தொழில் அமைச்சரும், நம்முடைய அதிகாரிகளும் கலந்து பேசி, டெல்லியில் கூடி கலந்து பேசி 66 கோடி ரூபாய் என்கிற அளவிலே, அதிலே 3 சதவீதத்தை இந்த ஆண்டிலேயே திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்றும், 15 சதவீதத்தை 1972-73-ல் நாம் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ஏற்பாடாக இருக்கிறது.

இந்த 15 சதவீதம் என்பது எவ்வளவு என்று ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். அது 9 65 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. இப்போது அதிகப் பற்று எவ்வளவு என்று கேட்டால், அது ரிசர்வ் வங்கியின் கணக்கைப் பார்த்து எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய ஒன்று. அதுகூட இன்றிருப்பது நாளை இருக்குமென்று சொல்லமுடியாது. ஏனென்று சொன்னால் தேவை இருக்கிற நேரத்தில் ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து தொகை பெறுவதால், இன்று நாம் அவர்களிடமிருந்து வாங்குகிற கணக்கு, மறுநாள் மாறுபடலாம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே இந்த அதிகப் பற்றை நாம் திருப்பித் தருவதற்கான வழி வகைகள் என்ன என்பதற்கு இங்கே விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்கள் தங்களின் தொகுதியின் பிரச்சனைகளைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது துணை மதிப்பீடு அல்லது உபரி மதிப்பீடு என்று சொல்கிற நேரத்தில் பல விஷயங்களை விட்டு விட்டு உபரியான விஷயங்களைப் பற்றி இதிலே பேசுவது முறையானதாக இருக்கிறது என்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். ஆனால் நேரம் இல்லாத காரணத்தால் நான் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எடுத்துச் சொன்ன விஷயங்களுக்கு பதில் அளிப்பதற்கு முடியாதவகை இருக்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் திரு. அழகிரிசாமி அவர்கள் பழைய பாக்கிகளை வசூலிப்பதில் கடுமை காட்டப்படுகிறதென்று சொன்னார்கள். பழைய பாக்கிகள் வசூலிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கருத்து வேறுபாடு இருக்காதென்று கருதுகிறேன். ஆனால், அதில் கடுமையோ, கொடுமையோ காட்டப்பட வேண்டாமென்றும், கடன்பட்டவர்களிடமிருந்து அவர்களின் சக்திக்கு தகுந்த மாதிரி அந்தக் கடன் திரும்ப வசூலிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள்.

அதேபோல சக்திக்குத்தகுந்தபடி அரசிற்கு நேரத்திற்கு கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று பொறுப்பினை அவர்கள் அடைந்திடல் வேண்டும். “கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்” என்று முன்பு சொல்வார்கள். ஆனால் இப்போது “கடன் கொடுத்தார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்” என்ற அளவிற்கு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறபோது இதை ஏன் கூட்டுறவு, அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்

பொது விவாதம்

1972 மார்ச் 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பட்ட கடன்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாதென்று கேட்டார்கள். கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்பது, இப்போது அதிக வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி அதன் காரணமாக ஓரிரு நேரத்தில் வாங்கிய முதலை விட வட்டி இரட்டிப்பாகி, கடைசியில் வட்டியையும், முதலையும் கொடுக்க முடியாமல் தவிப்பவர்களுக்கு ஒருவித நிவாரணம் அளிக்கவே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்றைக்கு இங்கே இல்லை. இங்கே குறைந்த வட்டிக்கு, வசதியான பல தவணைகளில் தான் கடன் தரப்படுகிறது. ஆகையால் அந்தச் சட்டம் இதற்குப் பொருந்தாது.

திரு. கே.எம்.எஸ். அவர்கள் 35 சதவீதம் என்றிருக்கிறது. இந்த 35 சதவீதம் வெகு அதிகம் என்றெல்லாம் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். இது 35 சதவீதம் அல்ல. இது எல்லாக் கண்களையும் கூட்டிப் பார்க்கிற நேரத்தில் வரலாம். அவைகளையெல்லாம் கழித்து கணக்கைப் பார்க்கிற போது 7 சதவீதம் அளவிற்குத் தான் இருக்கிறதென்பதை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தருமபுரம் ஆதீனம் போன்ற இடங்களுக்கு யாரும் சென்று பார்க்கக் கூடிய நிலையில் இல்லாததால் “மக்கள் தொடர்பு அதிகாரி” என்றிருப்பதுபோல “மடத் தொடர்பு அதிகாரி” என்று ஒருவரைப் போடவேண்டுமென்று உறுப்பினர் திரு. கணேசன் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட தொடர்பு அதிகாரிகளைப் போடுவது மடாலயங்களிலிருக்கிற பண்டார சன்னதிகள் போன்றவர்களோடு தொடர்புடைய அறங்காவல்துறையின் பொறுப்பாகும். ஆகவே, அது இதைப்பற்றி ஆலோசித்து ஆவன செய்யும் என்று கருதுகிறேன்.

பஸ்கள் தேசிய மயம் ஆக்கப்பட்ட பிறகு ஏன் இவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வளவு தரவேண்டுமா, இழப்பீட்டுத் தொகை ரூ. 50 லட்சம் அளவிற்கு இருக்கிறதே என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, 25-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தின்படி அவர்களுக்கு ஒன்றுமே கொடுக்காமல் இருந்திருக்கக் கூடாதென்ற கருத்தில் பேசினார்கள்.

பெரியவர் மணலி அவர்கள் பேசுகிறபோது இழப்பீட்டுத் தொகையை குறைவாகக் கொடுத்திருக்கலாமே என்று சொன்னார்கள். அவர் அப்படி சொல்வதிலிருந்து ஏதாவது கொடுத்திருக்கலாம் என்று கருதுகிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரிகிறது. ஆகவே, இப்படி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும், கொடுக்கவிருப்பதும் குறைவானது தான் என்று கருதுகிறேன். ஏனெனில் 25-வதுதிருத்தம் இன்னும் சட்டமாக்கப்படவில்லை. நாம் அது சட்டம் ஆகிற வரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. இது நாடாளு மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு பிறகு மாநில சட்ட மன்றங்களுக்கு வந்து அதன் ஒப்புதலைப் பெற்று கடைசியில் குடியரசுத் தலைவரிடம் அங்கீகாரம் பெற வேண்டும். எனவே, இந்த 25-வது திருத்தம் இன்னும் சட்டம் ஆக்கப்படவில்லை என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

பொது விவாதம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 29]

நாம் 50 பஸ் பெர்மிட்டுக்கு மேலே உள்ள பஸ் நிறுவனங்கள் எல்லாம் நாட்டுடைமை ஆக்கப்படும் என்று 19-6-71 அன்று அறிவித்ததை அனைவரும் நன்றாக அறிவார்கள். 25-வது திருத்தம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு இந்த பஸ்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்வதென்றால், நாம் இலாபம் அடைவதற்குப் பதிலாக பெரும் நட்டத்திற்கு ஆளாகியிருப்போம்.

உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், டி. வி. எஸ். நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் 270 பஸ்களின் பெர்மிட்டுகள் சென்ற செப்டம்பர்-அக்டோபரோடு தீர்ந்துவிட்டன. உச்ச வரம்பு சட்டத்தின் கீழ், 10 பஸ் களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று உச்ச வரம்பு வைத்தபிறகு மறு படியும் அவர்களுக்கு நாம் பெர்மிட் தரமுடியாது. இந்த இக்கட்டான நிலையில் 25-வது சட்டத் திருத்தத்திற்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்தால் இந்த பஸ்களெல்லாம் தடங்களில் ஓடாமல் பயணிகளுக்குப் பெரும் இழப்பு ஏற்படுவதோடு, பஸ்கள் பழுதுபட்டு, பிறகு எடுத்துக் கொள்கிற நேரத்தில் பெருத்த நஷ்டம் வரும் என்பதை மனதில் கொண்டு, நாம் இப்போது அவைகளை எடுத்ததால் அரசிற்கு அதிக நட்டம் ஒன்றுமில்லை என்கிற அளவிலே, இன்னும் சொல்லப்போனால் இலாபம் தான் என்ற அளவிலே கணக்கிட்டு ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட தொகையும், மேலும் கொடுக்கப் படவிருக்கிற தொகையையும் அதிகமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு லத்தீப் அவர்கள் மத்திய அரசு மாநில அரசுகளிடமிருந்து கடனைத் திரும்பப் பெறுவதில் காட்டுகிற கடுமையை எடுத்துக்காட்டி, மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுகள் அதிக அதிகாரம் பெறுவதின் மூலமே இதையெல்லாம் தீர்க்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். முஸ்லீம் சமுதாய மக்கள் அனைவரும் பின் தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அழுத்தம், திருத்தமாக கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இரண்டு முறை இப்படி உச்சரிப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் பேசியதின் பலனை அவர்கள் இப்போதே பெற்றிருப்பார்கள் என்ற கருத்தில் சொல்கிறேன். அதை அடுத்து வேறு ஒரு உறுதி மொழியும் தருவதற்கில்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய சோஷலிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள், மன்னிக்க வேண்டும், பி.எஸ்.பி.-யைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திரு.சுப்ரமணியம் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். வீட்டு வசதி தொழிலாளர்களுக்குத் தேவை என்பதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக தொழிலாளர்களின் பிரச்சனை என்பது ஏதோ, அவர்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி வைப்பது மாத்திரம் அல்ல. தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்களில் அரசு தலையிட்டு இரு தரப்பாரிடமும் சுமுகமான முறையில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதோடு பிரச்சனைகள் தீர்ந்துவிடவில்லை என்பதை நானும், ஏனைய அமைச்சர்களும், இந்த அரசும் நன்றாக அறிவோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தொழிலாளர்கள் பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பது என்றால், அவர்களது கோரிக்கைகளை மட்டும் பரிசீலனை செய்வதால் முடியாது. சமுதாயத்திலே காலத்திற்கேற்றவாறு தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகளை உயர்த்தவும், அவர்களுடைய சங்கடங்களைத் தீர்த்து வைக்கவுமான பெரும் பொறுப்பை ஒரு தொழிலாளர் நல அரசு நிச்சயமாக கருத்திற்கொண்டு பணியாற்ற வேண்டும் ; அந்த வகையிலே இந்த அரசு பணியாற்றி வருகிறது.

தொழிலாளர்கள் என்பது மில்லிலே வேலை செய்கிறவர்கள் மாத்திரம்தான், தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்கிறவர்கள்தான் என்பதுபோல எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் மட்டுமல்ல, எல்லா வகையான தொழிலாளர்களும் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். கடைகளிலே வேலை செய்கிறார்கள். சிறு சிறு கடைகளை வைத்து பிழைப்பு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நகரசபைகளில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல துறைகளில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருடைய நலன்களுக்காகவும் இந்த அரசு பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது.

இன்றைக்குச் சென்னை மாநகரிலே குடிசைகள் அகற்றப்பட்டு பெரிய வீடுகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதனால் பயன் பெறுகின்றவர்கள் நூற்றுக்குத் 97 பேர் இந்தத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கின்றார்கள். தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரின் சாதாரண குறைகளை எல்லாம் செய்து முடித்துவிட்டோம் என்று மனநிறைவு கொள்ளவில்லை. இன்னும் பல்வேறுத் திட்டங்களை இந்த அரசு நிச்சயமாகத் திட்ட வேண்டும், தீட்டிச் செயல்படும்.

நெசவாளர் பிரச்னைகளைப் பற்றியும், அவர்களுடைய குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்வது பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அவைபற்றி குழு அளித்துள்ள பரிந்துரைகளை ஆராய்ந்து, அதற்குரிய திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் உரிய முறையிலே கவனிக்கப்படும். அவர்களுக்கான வீடு கட்டும் திட்டம் சீனா போரின்போது, மண் விழுந்து விட்டது. அதுபோல இப்போதும் மண் விழுந்து விடக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போதும் வீடு கட்டுவதற்கு மண் விழுந்தால்தான் கட்ட முடியும். மண் விழாமல் வீடு கட்ட முடியாது. ஆனால் மண் விழுந்து வீடு கட்ட முடியாத நிலைமை ஏற்படாது என்று உறுதியளிக்கிறேன். நிதி நிலை பற்றிக்குறை காரணமாகத்தான் தடைப்படுகின்றது. ஆகவே மனதிலே அந்த எண்ணம் இல்லை. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இல்லாமல் இல்லை ; அக்கறை இல்லாமல் இல்லை, என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னை சிறைச் சாலையிலே மட்டும் இட்லி கொடுக்கிறார்கள் ; கோவை சிறைச்சாலையிலே இட்லி கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறை கூறினார்கள். அவர் கோவைச் சிறையிலே அடைக்கப்பட்ட உடனே தந்தி மூலம் தெரிவித்திருந்தால், அப்போதே அவரை இட்லி போடுகின்ற சென்னை சிறைக்கு மாற்றியிருக்கலாம். (சிரிப்பு).

[1972 மார்ச் 29]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : எனக்கு இட்லி கொடுக்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. என்னைத் தனியாகக் கவனித்தார்கள். எனக்கு சப்பாத்தி, தோசை எல்லாம் கொடுத்தார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எல்லா நாட்களிலும் நல்ல கார சாரமாகவே பேரவை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வந்தன. இன்று ஒரு நாளாவது வேடிக்கையாகப் பேசலாமே என்றுதான் அப்படிச் சொன்னேனே அல்லாமல் வேறல்ல.

அந்த இட்லியை கோவைச் சிறையிலே உள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் முதலிலேயே சிறைச்சாலை பொறுப்பினை வகிக்கின்ற அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களிடம் இதுபற்றி கூறியிருக்கிறேன். விசைவிலே கோவை சிறைக்கு மட்டுமல்ல; திருச்சி, வேலூர், மதுரை போன்ற எல்லாச் சிறைச்சாலைகளிலும் இட்லி கொடுக்கப் படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் யோசனை செய்து வருகிறது. ஏற்கனவே நாங்களும் சிறையிலே இருந்து பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து இருக்கிறோம். ஒருவேளை நாங்களே மீண்டும் சிறை செல்ல வேண்டி இருந்தாலும் இருக்கும் (சிரிப்பு). சிறைச்சாலைகளில் இருக்கின்ற கழிவிடங்கள் போதுமானதாக இல்லை. ஒரே இடத்தில் நூறு பேர் செல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கும் கியூவில் நின்றுதான் போக வேண்டும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட வசதிகளையெல்லாம் செய்வதற்குச் சிறைச்சாலைகளிலே வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

பெரியவர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சாகுபடியை கூட்டுறவு முறையில் பெருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சிறு சிறு நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்கள், ஏழை எளியவர்கள், அரிசன மக்கள் இவர்கள் எல்லாம் தனித்தனியாக தங்கள் கழனிகளிலே சாகுபடி செய்வதற்குப் போதுமான வருமானமும் வசதியும் வளமும் பெறாமல் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களைக் கூட்டாக ஒன்று சேர்த்து, அவர்கள் சாகுபடி செய்வதற்கு கூட்டுறவுத்துறை மூலமாக இந்த அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி ஆராய்ந்து சில இடங்களில் செயல்படுத்தி முன்னேற்றம் கண்டுள்ளதை இன்றைக்கு மக்களால் பெரிதும் பாராட்டப்படுகின்றது. அதிலே உள்ள சில குறைபாடுகளைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் டாக்டர் ஹாண்டே, அவர்களும், திரு. சுப்பு அவர்களும் மற்றும் பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

நம்முடைய கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரவர்களைக் குற்றம் சாட்டுகின்ற வகையில் இன்னும் சில குறைபாடுகளும் கூறப்பட்டன. 28 உறுப்பினர்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் 80 ஏக்கராக்களுக்கு, அவர்களுக்கு “அமவுண்ட் ஆஃப் லோன்—ரெக்ளமேஷனுக்கு 70,000 ரூபாயும், “வெல்ஸ் அண்டு பைப்ஸ்” ஸுக்கு 2,80,000 ரூபாயும் ஆக 3,50,000 ரூபாய் “இரிகேஷன் சொசைட்டிஸ்” என்ற தலைப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே

1972 மார்ச் 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்தப் பணம் ஒழுங்காக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள் பணம் ஒழுங்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக எஞ்சினியர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் மற்றொரு சொசைட்டியில் 26 மெம்பர்களுக்கு 100 ஏக்கர், இன்னொரு சொசைட்டியில் 24 மெம்பர்களுக்கு 127 ஏக்கர், மற்றொன்றில் 24 மெம்பர்களுக்கு 142 ஏக்கர், அடுத்து 20 மெம்பர்களுக்கு 39 ஏக்கர்— அவர்களுக்கு எல்லாம் பணம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இதிலே எல்லாம் பணம் ஒழுங்காக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று எஞ்சினியர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ 20 பேர்களுக்கு 20 லட்சம் கொடுத்துவிட்டதுபோல் குறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் அப்படி தகவல் சொன்னால் அதை தக்க முறையில் விசாரித்து, பத்திரிகை வாயிலாகவோ அல்லது சட்டமன்றத்திலோ அறிக்கை வைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். குற்றம் செய்திருந்தால் தண்டனை பெற தயாராக இருக்கிறோம். குற்றம் செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சிட் பண்டு பற்றி பலரும் சொன்னார்கள். சம்பந்தப்பட்ட குறிப்பிட்ட பல தஸ்தாவேஜ்களையும், குறிப்புகளையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உடனடியாக நம்முடைய சட்டத் துறை அமைச்சர் மூலம் ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிட் பண்டு மூலம் பல தவறுகள் நாட்டிலே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படும். அதில் தவறு நடப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கின்ற சந்து பொந்துகள் எல்லாம் அடைக்கப்பட வேண்டிய முறையில் சட்டத்திலே திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படும். நாட்டிலே சுலபமாக கோரிய பணம் கிடைத்து வருகிறது என்றும், பொதுமக்களுக்கு அது வசதியாக இருக்கின்றது என்றும் நினைத்து மக்கள் அதிலே விழுகிறார்கள். அவர்களை எமாற்றி விடலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் எமாறிக் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கப் போகிறோம்.

பென்ஷனைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கச்சேரிக்கு மங்களம்போல் பென்ஷன் பற்றி கடைசியில் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த விஷயம் மங்களமாக முடிய வேண்டும் என்றுதான் நினைக்கின்றோம். நம்முடைய மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள் ஓய்வூதியத்தை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று. ஓய்வூதியத்தைப்பற்றி யோசிக்க என்னுக்குக் கொஞ்சம் ஓய்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களை எல்லாம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு).

சர்க்கரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்கள் அதுபற்றி பதிலளித்திருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் விலை வாசிகள் சம்பந்தமாக காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக்கூறிய இந்த விஷயங்களைப்பற்றி நாங்கள் பலமுறை இங்கே விவாதித்திருக்கிறோம். மீண்டும் அதுபற்றி விளக்கத்தைக் கூற விரும்பவில்லை. விலைவாசி என்பது நம்முடைய மாநில அளவிலே தீர்த்துவிடக்கூடிய பிரச்சனை அல்ல.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 மார்ச் 29]

நேற்றையதினம் மேலவையிலே பேசிய உறுப்பினர்கள் விலைவாசி திடீர் திடீரென்று விழுந்துகொண்டே போகிறது. மிளகாய் விலை விழுந்து விட்டது. மற்றும் சில பொருள்களுக்கும் போதிய விலையில்லாமல் போகிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று மேலவையிலே சொன்னார்கள்.

விலைவாசி அதிகமானாலும் வாங்குகிறவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விலைவாசி குறைந்தாலும் உற்பத்திச் செய்கின்றவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டுபேருக்கும் இடையில் சமமான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு இந்த மாநிலத்தைப் பொருத்தமட்டில் காரியங்களை எல்லாம் செய்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைபற்றி, இந்த அரசு தனக்குள்ளே அதி காரத்தைப் பயன்படுத்தி, நிதி ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்தி, தேவையான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்திருக்கிறது. இளைஞர் அணி வாயிலாக பட்டதாரி மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு, ஆசிரியர் களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள், காவலர்க்குப் பதவிகள், பொறியியல் எஞ்சினீயர்களுக்குப் பதவிகள் என்ற அளவில் 10, 12 ஆயிரம் பேர் களுக்கு வேலை அளித்திருக்கிறோம். இந்தியா முழுவதும் 60 ஆயிரம் எஞ்சினீயர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் அந்த விகிதாச்சாரத்தின்படி பார்த்தால், மிகக்குறைவானர்களே இருக்கிறார்கள்.

பட்டம் பெற்றவர்கள், வேலை வாய்ப்பில்லாமல் இருப்பவர்கள் இவர்களைப் பற்றி பார்க்கின்றபோது, படிக்காதவர்கள் இருக்கின்ற நிலையினையும் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிப்போம்; வறுமையை ஒழிப்போம் என்ற லட்சியத்தைக் கோஷங்களாக மட்டும்கொள்ளாமல் நடைமுறையில் செயல்படுத்த வேண்டும். அதற்கு ஏற்றவகையில் மத்திய அரசிடம் வாதாடி, நம்முடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் மக்கள் நலனுக்கு வேண்டிய எல்லாம் செய்யும் என்ற உறுதியை எடுத்துக்கூறி, இதிலே கருத்துரை ஆற்றிய எல்லா மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து, இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பொது விவாதம் முடிவுற்றது.

1972 மார்ச் 29]

(9) 1971-72-ம் ஆண்டில் கூடுதல் செலவுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

A. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT.

Demand No. 1—Land Revenue Department.

MR. SPEAKER : The question is —

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 11,03,200 under Demand No. 1—Land Revenue Department.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. 3—General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration.

MR. SPEAKER : The question is —

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 32,72,100 under Demand No. 3—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. 5—Registration Department.

MR. SPEAKER : The question is —

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,55,200 under Demand No. 5—Registration Department’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. 6—State Legislature.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,71,700 under Demand No. 6—State Legislature.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[1972 மார்ச் 29]

Demand No. 7—Elections.

MR. SPEAKER : The question is —

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 19,70,300 under Demand No. 7—Elections.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. 8—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.

MR. SPEAKER : The question is —

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 59,13,900 under Demand No. 8—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. 8-A—Milk Supply Schemes.

MR. SPEAKER : The question is —

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 15,72,100 under Demand No. 8-A—Milk Supply Schemes’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous.

MR. SPEAKER : The question is :—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,200 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous’.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. 9-A Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act 1959.

MR. SPEAKER : The question is :

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,08,000 under Demand No. 9-A, Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.